

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 11/2014

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 28.05.2015. године

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 28. маја 2015. године**

Председник већа:

Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду – К-По₂ 11/2014 у кривичном поступку против оптуженог Богдановић Дамира и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, а по оптужници тужиоца за ратне злочине, КТ РЗ 7/08 од 30.04.2010. године, прецизирана 01.09.2014. године.

Председник већа **УТВРЂУЈЕ** да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,

-пуномоћник оштећеног Зије Рибића, адвокат Марина Кљајић,

-оптужени Дамир Богдановић, Гаврић Томислав, Шевић Ђорђе, Алић Зоран, Зоран Ђурђевић и Ђекић Драгана.

Присутан је и судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић, као и сведок Срђан Читаковић.

Присутни су и браниоци оптужених адвокат Александар Милосављевић, Милан Бирман, Синиша Симић, Кузовић Јасминка, Светлана Бобић и Горан Нинић.

Како су испуњене процесне претпоставке, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да **СЕ** главни претрес **ОДРЖИ**.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави са доказним поступком и да се испита судски вештак професор доктор Ђорђе Алемпијевић.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић

Председник већа: Добар дан, професоре.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Добар дан.

Председник већа: Судски вештак, са личним подацима као у списима, прописно упозорен, опоменут, након што је поучен на заклетву коју је раније дао, изјављује:

Добро, професоре, Ви сте овде предложени од стране одбране. Вас је предложио бранилац оптуженог Ђурђевић Зорана, адвокат Светлана Бобић, да Вас испитамо поново у својству вештака. Ви сте дали свој налаз и мишљење. Да ли остајете код налаза и мишљења од 10.09.2012. године?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Да, ја у целости остајем код свог писаног налаза и мишљења, који сам дао у септембру 2012. године, са свим одговорима на питања и појашњењима која сам дао на главном претресу од 23. октобра 2012. године и спреман сам да одговорам на додатна питања.

Председник већа: Добро, захваљујем. Изволите, ево питања ће Вам поставити бранилац адвокат Светлана Бобић.

Адв. Светлана Бобић: Адвокат Светлана Бобић. Претпостављам да сте приликом израде налаза, питање је да ли сте, извршили увид у допис Кантоналног тужилаштва Федерације Босне и Херцеговине 15/16 од 28.09. и 24.08., допис Експертског тима Тузла са прилозима од 27.09. и налаз и мишљење судског вештака Веди Тоцо од 23.08.2012. године?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Сва документација коју сам имао у виду када сам радио свој основни налаз и мишљење из септембра 2012. године је побројана у налазу, дакле у документу који сам том приликом сачинио. Ради прегледности, због обимности документације, ја сам сачинио табеларни преглед и овај, у левој колони табеле, према сваком оштећеном је наведена документација која је била релевантна. Значи, сада бисмо могли да сравнимо то што сте ме питали, појединачно или сте Ви имали прилике да видите.

Адв. Светлана Бобић: Не, ја сам само извршила анализу ових докумената и Вашег вештачења и дошла сам до податка да од ових 27 лица, увидом у све ове документе и Ваш налаз, да од ових, па да видимо да ли ћемо се око тога сагласити, да од ових 27 лица, постоје подаци за 6 лица, да им је узрок смрти насилан, а за 4 лица да је неутврђен узрок смрти. Хоћемо ли се сложити око тога?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Па, видите, прво ја значи немам тај документ сада у изворном облику на који се Ви позивате, да бих могао да гледам.

Адв. Светлана Бобић: То је из Вашег налаза, из оног Вашег табеларног приказа, из налаза и увидом у ове остале документе.

Председник већа: Да ли имате код себе налаз и мишљење?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Ја имам код себе налаз и мишљење.

Председник већа: Добро.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Али овде се прво, према наредби за вештачење, није радило о 27 лица, него о много мањем броју лица, тако да прво тај број.

Адв. Светлана Бобић: Да, али имате неких 11 - 10 лица, је ли тако?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Сада ћу да пребројим, не знам напамет.

Адв. Светлана Бобић: 27 лица је наведено у оптужном акту.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: У наредби за вештачење је било наведено 10, пардон, 10 лица, да.

Адв. Светлана Бобић: Да ли ћемо се сложити око тога, да је од тих 10 лица, 4 лица, за 4 лица није могуће утврдити узрок смрти, да ли је насилан или је неки други, Рибич Сарајка, Рибич Исмет, Агановић Бисера и Бајрић Цемила?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Ви ме питате у принципу оно што је написано у мом налазу, али чекајте, морамо сада да погледамо. Добро, ако погледате налаз из септембра 2012. године, онда за Рибич Сарајку, дакле то је тачка б. у мишљењу, на страни 15, према документацији...

Адв. Светлана Бобић: Рибич Сарајка.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Јесте, према документацији, узрок смрти је означен као несигуран, али сам дао своје мишљење, које се не може ни, дакле постоји могућност, с обзиром на опсежност и карактер повреда, овај, да је смрт у вези са повредама које су констатоване, мада се то не може и тврдити. Дакле, то све имате у трећем ставу тачка б. на страни 15, говорим о налазу и мишљењу из септембра 2012. године.

Адв. Светлана Бобић: Да ли можемо то рећи и за Рибич Исмета, Агановић Бисеру и Бајрић Цемилу?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Што се тиче Рибич, за кога сте рекли?

Адв. Светлана Бобић: Рибич Исмет?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Добро. За Рибич Исмета се не може такође поуздано утврдити узрок смрти на основу документације, то је тачка 11 у мишљењу на страни 17, али такође постоји могућност да је насилна, с обзиром на

констатоване повреде овај које су настале од распрскавајућег експлозивног средства, како је то утврђено приликом експертизе посмртних остатака, мада се, дакле, то не може поуздано утврдити.

Адв. Светлана Бобић: Ви сте у свом налазу тако навели и за Агановић Бисеру и Бајрић Џемилу.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Тако је.

Адв. Светлана Бобић: Овај Ваш навод, „мада је могуће“, шта то конкретно значи да бисмо знали, да ли суд може на основу тога доносити пресуде које се односе на убиства?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: То конкретно значи да су биле установљене експертизом некакве повреде, које с обзиром на своју опсежност, на пример, ако имате експлозивну повреду руке, у склопу те повреде, може доћи до повреде артерије руке, а због повреде артерије, може доћи до искрварења. Према томе, човек може да умре од тога. Наравно, то не може да се тврди апсолутно на основу оваквог налаза, али није немогуће, не може се ни искључити.

Адв. Светлана Бобић: Да ли можете Ви као вештак за та четири лица рећи да се ради о убиству или да се не ради о убиству?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Дакле, ја могу да...

Адв. Светлана Бобић: Да ли можете да тврдите да је то убиство или не?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Прво, ја као вештак не могу да тврдим да је нешто убиство.

Председник већа: Насилна смрт, да ли је насилна смрт.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Него да ли је нешто насилна смрт или није.

Адв. Светлана Бобић: Насилна смрт, да.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Овај, дакле, ја сам управо и написао у свом налазу и мишљењу, да врсте и карактер повреда упућују на могућност да су такве повреде узроковале смрт, али се то не може и тврдити. Дакле, ако су повреде, ако је смрт тих лица о којима сада расправљамо, узрокована повредама које су констатоване, онда је она свакако насилна. А ако није узрокована тим повредама, дакле, мога је постојати експлозивна повреда руке без оштећења, мада је то мање вероватно мени, али без оштећења артерије, са некаквим крварењем, које је човек могао као такво да преживи, да умре услед неког другог узрока.

Адв. Светлана Бобић: Ја сам тражила да Вас поново саслушамо, из разлога што смо ми овде правници и ми немамо знања стручна на основу којих би могли рећи, да би окарактерисали смрт неког лица као убиство, морамо знати да ли је насилна или није. То

очекујем од Вас. Збунила нас је мало ова Ваша формулација, „може бити, али није сигурно“. Може бити, то значи шта? Ја Вас то питам, ја разумем шта Ви кажете, али просто да помогнете суду и нама, да ми знамо, да ли се то уопште може без, ван разумне сумње, сврстати у нешто што је узрок смрти, врло конкретно, за та четири лица.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Дакле, управо не може се, по мени ван разумне сумње, тврдити да је смрт насилна.

Адв. Светлана Бобић: То је било моје питање.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Али се не може то ни искључити, с обзиром на карактер повреда.

Адв. Светлана Бобић: Хвала. А кажите ми, када би се радило о лицима која нису идентифицирана зато што немају ДНК налаз или нису, или није могуће извршити идентификацију, мада постоји ДНК налаз, код таквих лица се може или не може утврђивати узрок смрти?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Утврђивање идентитета и утврђивање узрока смрти су два потпуно одвојена процеса, они чине саставни део експертизе посмртних остатака, али могуће је да ви утврдите узрок смрти на посмртним остацима, а да они остану недитификовани. И исто тако је могуће да утврдите идентитет посмртних остатака односно умрлог лица, чији су посмртни остаци нађени, а да узрок смрти остане неутврђен због карактера посмртних остатака, стања у коме се налази и тако даље.

Адв. Светлана Бобић: Хвала. Да ли можете нешто да нам кажете о овима датумима који су ту наведени као датум смрти?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Ја сам се...

Адв. Светлана Бобић: 30.06., 11.07., 26.07., април 1992. године, Ви сте ту нешто рекли, али ја Вас молим да нам појасните, обзиром на то да ми имамо неки датум конкретан, када су овај по наводима оптужнице извршене те инкриминисане радње, па ме интересује, ниједан од ових датума не одговара том датуму?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Ја сам се у погледу датума који су означени у документацији, изјашњавао на главном претресу од 23. октобра 2012. године и то имате у транскриптима. Сада не знам шта би било Ваше конкретно питање, јер ја сам се генерално изјашњавао о томе. Једино могу да прочитам оно што сам већ рекао.

Адв. Светлана Бобић: Не, то што сте рекли, то нећемо да читамо, него ови датуми се разликују од датума радњи које нама стоје у оптужници. Па у том смислу...

Председник већа: Како је дошло до тог датума?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Добро, ја сам објаснио, дакле, на главном претресу од 23. октобра, како су могли датуми и како се уобичајено датуми

означавају у документацији у потврдама о смрти и тада сам сматрао, а и сада сматрам, да је то могући разлог за неслагање на који Ви указујете.

Адв. Светлана Бобић: Па нити један од ових се не слаже, па је нама то нарочито интересантно, зато сам тражила поново да се о овоме изјашњавате, баш нити један се не слаже са датумом из оптужнице.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Видите, ја нисам сачињавао...

Адв. Светлана Бобић: Ја наравно не очекујем од Вас да уподобљавате датуме.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Ја нисам сачињавао ту документацију, па не знам заиста на који начин је означена, на који начин су означени датуми. У октобру 2012. године на главном претресу сам се изјашњавао о томе, на који начин се уобичајено сачињава таква документација. Ја не видим сада шта бих могао додатно да појасним и да кажем зашто, који од наведених разлога је тај који је довео до тога да у потврди о смрти пише један датум, а да се догађај који се ставља на терет Вашем брањенику или уопште лицима која су овде у статусу окривљеног у овом кривичном поступку, не слаже са датумима који су у документацији. Дакле, ја то не знам за конкретне случајеве, говорио сам о принципу и при томе остајем, мислим.

Адв. Светлана Бобић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Немате више питања, добро. Изволите.

Адв. Јасминка Кузовић: Адвокат Јасминка Кузовић. Хтела сам само да Вас питам, што се тиче места смрти, колико је то поуздано, значи и на основу којих параметара је одређивано то место?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Одговор на Ваше питање је идентичан одговору на питању о датумима. Дакле, и о томе сам се изјашњавао на главном претресу из октобра 2012. године, о начинима на који је могуће да се такав податак уписује у потврде о смрти.

Адв. Јасминка Кузовић: Добро, хвала.

Председник већа: Да ли има још питања за вештака? Изволите. Да ли имате тужиоче Ви?

Заменик тужиоца: Не.

Председник већа: Не, изволите.

Адв. Марина Кљајић: Марина Кљајић, пуномоћник оштећеног Зије Рибића. Ја бих Вас питала управо у вези, за утврђивање узрока смрти за ова четири лица. Ви сте вештачили на основу документације. Навешћу Вам сада део исказа оштећеног Зије Рибића који је све то преживео, јединог преживелог, који је догађај описао како је био. Ви нисте имали приликом вештачења његов исказ.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Не.

Адв. Марина Кљајић: Он је рекао да су жртве скидане са камиона, да је у њих пуцано, да су бацани у јаму и да је после бачена бомба. То нико није оспорио тај исказ. Са таквим сазнањем, да ли је Ваша тврдња да узрок смрти може бити насилан, са већом вероватноћом него без тог податка, јер из документације Ви нисте могли да видите околности под којима се то десило?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Тако је, мислим, у контексту оваквих вештачења, наравно, пре свега је тај медицински налаз од значаја. Оно што је утврђено као медицинска чињеница, али исто тако су за неку процену битне и околности случаја, дакле подаци, место, изглед лица места, увиђај, искази сведока, попут овога на који Ви указујете. Дакле, у неким од ових случајева, према документацији која је сачињена приликом експертизе посмртних остатака, није могло да буде утврђено, да ли су повреде које су констатоване на скелетном материјалу, настале као последица дејства пројектила испањеног из ручног ватреног оружја, делова распрскавајућег експлозивног средства или уопште механичке трауме, дакле дејства тупине механичке силе. Али, ако се ти оштећени сместе у контекст одређеног догађаја, а контекст управо даје исказ који сте Ви овај дали, онда је могуће да су овакве повреде управо настале на начин на који је то сведок објаснио у исказу који сте сада предочили.

Адв. Марина Кљајић: У реду. Имам још једно питање у вези овог датума смрти који је наведен. Ви сте то детаљно објаснили, како долази до тог датума. Међутим, ја Вас питам, то је вероватно било питање и прошли пут, ту су скелтни остаци, датуми који постоје. Да ли се у време смрти може уклопити и датум 12. јули 1992. године?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Из мог писаног налаза и мишљења, произилази да је смрт лица чију сам експертизу вршио овде, дакле оштећених наступила више година пре него што је овај извршена ексхумација њихових посмртних остатака који су накнадно идентификовани. Према томе и датум који сте Ви поменули у Вашем питању, је могући датум њихове смрти.

Адв. Марина Кљајић: У реду, хвала Вам, немам више питања.

Председник већа: Добро, захваљујем, изволите, имате додатно питање?

Адв. Светлана Бобић: Да, адвокат Светлана Бобић, у вези овога. Због чега онда, овога питања, везаног за датуме, због чега онда као датум смрти није стављен могући период, него одређени датум у налазу, ако је то тако?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Па видите, у документацији, у потврди о смрти која се дакле пише из демографских разлога и служи за уписивање чињенице смрти и у матичној евиденцији је становништва, не може да стоји период, односно опсег, него мора стајати некакав конкретан датум који се арбитражно утврђује на начине на које сам објаснио у претходном, на претходном главном претресу, па стога не стоји опсег, него неки датум, а видели смо како су утврђивали тај датум.

Адв. Светлана Бобић: Мени је то јасно, али због чега у налазу онда није написано тако?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: У мом налазу?

Адв. Светлана Бобић: Да.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Па, у налазу је написано да је смрт наступила више година пре тога, дакле, могућ је и тај датум, могућ је и датум који је заступник овај оштећених истакао, могуће је и дан пре тога и дан после тога и датум који сте Ви поменули у свом претходном питању, сви ти датуми су могући јер су они више година били пре него што су ексхумирани посмртни остаци.

Адв. Светлана Бобић: Да ли може да се тврди да је то датум 12.07.?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Не, али не може да се тврди ни да је 11., ни да су неки датуми које сте Ви поменули, дакле, то је потпуно јасно.

Адв. Светлана Бобић: Хвала.

Председник већа: Да ли има још питања за вештака? Изволите, оптужени Ђурђевић.

Опт. Зоран Ђурђевић: Да ли ја могу да предочавам?

Председник већа: Укључите микрофон. Можете, можете.

Опт. Зоран Ђурђевић: Може, је ли? Па господине...

Председник већа: Само назначите шта предочавате, потврде о смрти.

Опт. Зоран Ђурђевић: Потврда о смрти Рибич Исмета.

Председник већа: Добро.

Опт. Зоран Ђурђевић: Јел треба и где се налази, у ком предмету?

Председник већа: Нема потребе, само број.

Опт. Зоран Ђурђевић: Страна 261/91, Рибич Исмет, значи датум смрти је уписан 05. месец 1992. године. То је рецимо нека велика разлика у односу на датум који се ставља нама на терет. Даље, што се тиче тога, датуме су утврђивали, ја сам заборавио то да тражим овде да ми се пошаљу, на основу блиских сродника. То има у предмету, значи блиски сродници су давали ове датуме, који су уписани овде у потврди о смрти. Ја не знам да ли сте то Ви видели или нисте?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Добро, објаснићу Вам.

Опт. Зоран Ђурђевић: Значи, то је рецимо, Рибич Исмет, 05. месец 1992. година, Рибич Рахима страна 252/91, 26.07.1992. година; Рибич Бибер 04. месец 1992. година, страна 246/91; Рибич Шефка, девојачко Бегановић, 11.07.1992. година, страна 200/91;

Бајрић Џемила 11.07.1992. године, страна 1281/643; потврда о смрти Нухановић Арифа, 30.06.1992. година, страна 239/91; Рибић Мехмед, 26.07.1992. година, страна 233/91, Рибић Сарајка, девојачко Хасимовић, 04. месец 1992. година, страна 214/91; Агановић Мехмед, 11.07.1992. година, страна 268/91; Агановић Бисера, 11.07.1992. година, страна 284/91. Ја сам увидом у списе предмета, увидом у списе предмета погледао, мада нисам то тражио, значи ове датуме су давали њихови блиски сродници, они вероватно знају када су ти људи и умрли и нигде се не спомиње 12.07.1992. године, за који датум нас терете да смо ми извршили то кривично дело.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Добро.

Опт. Зоран Ђурђевић: Пошто овде постоји много велика разлика у тим датумима, по два, три месеца, значи...

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Добро, шта је Ваше питање конкретно?

Опт. Зоран Ђурђевић: Питање је конкретно, питање је моје, да ли се може поуздано узети ови датуми смрти или не, јер може да буде овако или онако, да ли постоји могућност да су рецимо неки ископавани из неких других гробница, па су стављани овде нама на терет, да ли то постоји могућност? Пошто се то, примера ради, дешавало у Сребреници, зашто се не би дешавало и у овом предмету.

Председник већа: Вештак може само да се изјасни везано за те датуме које сте поставили као питање, јер већ је и говорио о тим датумима, детаљно. Е сада, хајде, појасните још једном.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Јесте, могу да поновим, али Ви сте претпостављам били прошли пут на главном претресу, када сам објашњавао.

Опт. Зоран Ђурђевић: Јесам, јесам.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Дакле, то је било и питање Вашег.....

Председник већа: Браниоца.

Опт. Зоран Ђурђевић: Да, мој бранилац, да.

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Вашег браниоца, да, овај, али да Вам појасним. Дакле, различити су извори на основу којих те, дакле не постоји могућност да се стручно експертизом посмртних остатака, поготову када се она ради више година након смрти, као што је то у овом случају било. Сложићемо се, хајмо узмимо примера ради, да су умрли 1995. године сви ти људи које сте поменули, без обзира на то како су умрли, да претпоставимо тако, али да су умрли 1995. године и да су њихова тела ексхумирана као што јесу, 2003. године. Дакле, то је осам година. Дакле, ви не можете, када радите експертизу, после осам година, посмртних остатака, да кажете, да ли је неко умро 1995., 1996., 1994. године, не можете то поуздано да тврдите. Али узмимо да су умрли 1995. године, у тој ситуацији опет не можете поуздано тврдити да ли су умрли у

јануару, у јулу, новембру. Или, ако су умрли у априлу, не можете да тврдите, да ли је то 01., 10. или 20. април. Исто важи и за месец јули и за било који други месец у тој години. Дакле, не постоји начин на основу кога ћете ви то утврдити поуздано, прегледом посмртних остатака. Те потврде о смрти, као што сам поменуо, су потребне да би се чињеница смрти уписала у матичну евиденцију. Али, различите су праксе на просторима бивше Југославије, које су биле захваћене оружаним сукобима, како су лекари уписивали те податке. Дакле, из којих извора су црпили те датуме, да ли су то датуми када је пријављен нестанак, датуми које је дала родбина, о томе сам се детаљније изјашњавао, дакле датуми из евиденција нестали из Међународног комитета Црвеног крста, националних комисија, ентитетских, каквих год већ, да су постојале у одређеном, на одређеној територији односно одређеној држави. Одатле су ти датуми, дакле, то није, тај датум није продукт експертизе који је доктор уписао, већ је преузет од негде. Ја не могу да Вам кажем, за све те документе које сте ми Ви предочили, одакле су, извињавам се, одакле су ти датуми преузети.

Опт. Зоран Ђурђевић: А зато Вам ја кажем, пошто сам довољно упућен у овај предмет, да сте Ви гледали све ово како треба, датуми смрти су давали њихови најближи сродници. Значи, ако ја кажем да је моја мајка умрла 13. децембра 2008. године, то је то?

Председник већа: Ђурђевићу, управо Вам је објаснио вештак и претходно, на претходном главном претресу, ево и сада, он не може да каже несумњиво који је то датум, разумете, мислим да је сувишно да толико инсистирате на томе.

Опт. Зоран Ђурђевић: Добро, то је онда то.

Председник већа: Добро, изволите.

Адв. Горан Нинић: Адвокат Горан Нинић, поштовање докторе Алемпијевићу. Реците ми, ја ћу да Вам поставим једно математичко питање, везано, за колико лица, ако можете да нам пребројите, имамо тачно утврђену смрт, значи идентификована и утврђена смрт овај, са овог налаза? Да ли можете, не, нећу ја да пребројим, него ако може вештак да нам се децидно изјасни, значи колико укупно лица по списку који имате је утврђена смрт овај, неспорно и идентификована лица?

Судски вештак професор др Ђорђе Алемпијевић: Ја сам само наредбом за вештачење посматрао 10 оштећених овде, тако да нисам вршио увид у документацију која се односи на остали број овај евентуално ексхумираних у тој масовној гробници. Немам никакво сазнање у овом моменту о томе колико је овај лица ексхумирано из масовне гробнице „Црни врх“.

Адв. Горан Нинић: Да ли ћемо се сагласити да Ви укупно имате десет лица која су идентификована и за које је непосредно утврђена смртна последица о томе што сте Ви радили и обрађивали?

Судски вештак проф. др Ђорђе Алимпијевић: Да.

Адв. Горан Нинић: Хвала, немам питања више.

Председник већа: Хвала, да ли има још питања за судског вештака? Остали оптужени да ли имају питања? Нема питања. Добро, ја Вам се захваљујем што сте дошли да дате и појасните овај Ваш налаз. Само трошковник, видим да имате код себе.

Судски вештак проф.др Ђорђе Алимпијевић: Ево сад ћу да Вам приложим, хвала.

Председник већа: Хвала лепо, пријатно.

Констатује се да је судски вештак доктор Ђорђе Алимпијевић предао суду трошковник.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Судском вештаку исплатити трошкове на име доласка у суд у износу од 12.133,97 динара.

Судски вештак проф.др Ђорђе Алимпијевић: Хвала, довиђења.

Председник већа: Хвала, довиђења. Хоћете позвати молим вас сведока Срђана Читаковића.

Испитивање сведока Срђана Читаковића

Добар дан.

Сведок Срђан Читаковић: Добар дан.

Председник већа:

Пред судом је сведок Срђан Читаковић, идентитет утврђен увидом у личну карту, ЈМБГ 2106965710329, рођен 21.06.1965.године. Од оца?

Сведок Срђан Читаковић: Љубивоја.

Председник већа: Где сте рођени?

Сведок Срђан Читаковић: У Смедереву.

Председник већа: Где је Ваше пребивалиште?

Сведок Срђан Читаковић: Београд, Врачар, Авалска 15.

Председник већа: Добро. Шта сте по занимању?

Сведок Срђан Читаковић: Полицијски службеник.

Председник већа: Да ли познајете овде оптужене?

Сведок Срђан Читаковић: Не.

Председник већа: Не познајете. Несродан?

Сведок Срђан Читаковић: Несродан.

Председник већа: Ни у завади?

Сведок Срђан Читаковић: Не.

Председник већа: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гођењу. По закону дужни сте да положите заклетву, па ћу Вас замолити да прочитате текст заклетве.

Сведок Срђан Читаковић: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа:

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

Ви сте овде предложени од стране одбране оптуженог Зорана Ђурђевића, тако да ја ћу дати њему реч, претходно само ћу Вас увести да знате о чему се ради. Овде је случај такозвани „Скочић“, где су оптужена лица Богдановић Дамир, Гаврић Томислав, Шевић Ђорђе, Алић Зоран, Зоран Ђурђевић, Ђекић Драгана. Да ли Вам је познато нешто везано за тај случај?

Сведок Срђан Читаковић: Да.

Председник већа: Добро. Ја ћу одмах дати реч оптуженом Зорану Ђурђевићу, или можете и Ви. Он је предложио. Прво бранилац јел тако?

Адв.Светлана Бобић: Ми овде у поступку имамо неке заштићене сведоке па не можемо да користимо њихова имена, да ли Вам је познато ако кажем сведок „Алфа“ о коме се ради?

Сведок Срђан Читаковић: Иницијали, нисам у случају дуго.

Адв.Светлана Бобић: Ако не, даћемо Вам...

Председник већа: Даћемо Вам име и презиме, наравно немојте говорити јер је заштићени сведок.

Сведок Срђан Читаковић: Да.

Адв.Светлана Бобић: Да ли се сећате тог предмета, тих разговора са њом?

Сведок Срђан Читаковић: Да.

Адв.Светлана Бобић: Кажите ми молим Вас колико пута....

Председник већа: Мало само гласније молим Вас.

Адв.Светлана Бобић: Колико пута је обављен са њом разговор, или колико пута уопште сте видели ту особу?

Сведок Срђан Читаковић: Ја сам два пута видео ту особу, а први разговор сам обављао ја са још једним колегом, Далибором Радаковићем, а други разговор...

Председник већа: Мало гласније молим Вас.

Сведок Срђан Читаковић: Други разговор су обављали друге моје колеге, а ја тада нисам обављао разговор, само сам био присутан.

Адв.Светлана Бобић: Али били сте присутни јел? Који је био временски размак између тих разговора?

Сведок Срђан Читаковић: Први разговор који сам обављао је био 2008.године, колико се сећам, а овај други знатно касније, значи то је било пре можда, не бих баш да...не могу да будем тачан, али сигурно има три године. Можда и више, нисам сигуран, три, четири године сигурно.

Адв.Светлана Бобић: Где су обављани ти разговори?

Сведок Срђан Читаковић: Први разговор је обављен у просторијама Полицијске управе у Крушевцу, а други разговор је обављан у кући „Алфе“ сведока, на адреси на којој она живи.

Адв.Светлана Бобић: Овде ми имамо још један неки записник, али претпостављам да Ви сматрате да је то то. Ту су направљена нека два записника у року од два дана. Један је од 05.09.2008., а други од 03.09.2008.године.

Сведок Срђан Читаковић: Ако дате да погледам, па ћу...

Председник већа: Не, не, само кроз питања можете.

Адв.Светлана Бобић: Добро, није битно.

Сведок Срђан Читаковић: Не сећам се.

Адв.Светлана Бобић: Не могу да Вам предочавам зато што то није могуће да се...

Сведок Срђан Читаковић: Јел се разликују у било чему?

Адв.Светлана Бобић: Не, не, у једном стоји ако смем да кажем.

Председник већа: Шта, само везано за датум у ком временском интервалу је то било.

Адв.Светлана Бобић: То је било два дана разговор, па у једном стоји да сте обавили неки кратки разговор, да није баш много причала, па је након два дана овај неки дугачки записник у којем пише читава изјава.

Сведок Срђан Читаковић: Не, не сећам се.

Председник већа: Молим Вас ајдемо конкретнија питања.

Адв.Светлана Бобић: Добро. У овој службеној белешци коју ја имам...добро, овако. Којом приликом су и да ли су том сведоку предочаване фотографије окривљених, односно осумњичених?

Сведок Срђан Читаковић: Другом приликом су моје колеге предочавале неке фотографије, али ја сам само био присутан, практично нисам се укључивао нити у разговор, нити знам које су фотографије и које био на тим фотографијама.

Адв.Светлана Бобић: Ти албуми ваши колико имају фотографија кад се предочава, отприлике, ако не знате за тај конкретан случај?

Сведок Срђан Читаковић: За тај конкретан случај не могу да Вам кажем, али сви албуми које правимо су солидни, ту су све фотографије које....

Председник већа: Шта значи солидни, јесам ли Вас добро разумела?

Сведок Срђан Читаковић: Па зависи од случаја до случаја.

Председник већа: Има већи број фотографија или?

Сведок Срђан Читаковић: Зависи од случаја до случаја. Значи у овом конкретном случају колико су они фотографија показивали сведоку, заиста не знам, нити какве су фотографије ни одакле су, којим путем су дошли до тих фотографија.

Председник већа: Само бих се надовезала на ово питање. Да ли постоји могућност да је само једна фотографија показана?

Сведок Срђан Читаковић: Не, не, сећам се да је било више.

Председник већа: Ни у једном случају?

Сведок Срђан Читаковић: Не, сећам се да је било више фотографија, не једна сигурно није.

Председник већа: Добро.

Адв.Светлана Бобић: Да ли можете да се сетите да ли је међу тим фотографијама била и фотографија Зорана Ђурђевића?

Сведок Срђан Читаковић: Не, заиста поименце не бих знао чије су то фотографије, не знам ко је био на фотографијама.

Адв.Светлана Бобић: По чијем налогу сте Ви то 2011.године обављали тај разговор, како је дошло до тога, јер ту имамо њену изјаву из 2008., како је дошло до тога, зашто је то било потребно, које су то биле околности? Да нам мало појасните.

Сведок Срђан Читаковић: Па околности су биле да ми у служби спајамо, рецимо они су ишли тада на ту страну, сад да не говорим тачно локацију, јел тако, адресу.

Адв.Светлана Бобић: Да.

Сведок Срђан Читаковић: А ја сам ишао како би рекао, то на енглеском се каже, „tu fasilitey“ значи...сведок једноставно се осећао сигурније у мом присуству, значи једноставно хтео је да...био је кооперативнији у мом присуству него што би иначе био. Само то, ништа друго.

Адв.Светлана Бобић: Али зашто уопште тај разговор 2011.године кад сте узели изјаву?

Сведок Срђан Читаковић: Сад ћу Вам рећи...то ћете морати да питате...ја сам након, већ крајем 2008., ја сам променио радно место, ја сам са места истражитеља пребачен на место шефа одсека и више нисам био на случају, тако да то су радиле друге колеге и они могу да Вам кажу зашто су тад обавили разговор, чије су фотографије биле, колико их је било и тако даље.

Адв.Светлана Бобић: Јел можете да нам кажете ко то може да нам каже?

Сведок Срђан Читаковић: Ко су те колеге?

Адв.Светлана Бобић: Ко су колеге или на који начин можемо да дођемо до података да би могли предложити за сведока неког од њих.

Сведок Срђан Читаковић: Колеге су Јанић Драган и Предраг Ојданић.

Адв.Светлана Бобић: Хвала. Запослени у?

Сведок Срђан Читаковић: У МУП-у Републике Србије, Управи криминалистичке полиције, Служби за откривање ратних злочина.

Адв.Светлана Бобић: Хвала. А кажите ми молим Вас да ли је то код вас уобичајено да та лица која Ви саслушавате у својству сведока пре давања исказа своје захтеве износе неке? Ја имам овде службену белешку коју не могу да Вам предочавам, али ту стоји да је она нешто тражила.

Сведок Срђан Читаковић: Не, не.

Адв.Светлана Бобић: Не, није тражила или?

Сведок Срђан Читаковић: Када сам ја узимао изјаву, сведок није ништа тражио пре узимања изјаве, а ни после није нешто изричито тражио.

Адв.Светлана Бобић: Због чега сте Ви онда препоруку дали тужилаштву да изађу у сусрет по неким питањима?

Сведок Срђан Читаковић: Зато што је то мој утисак и зато што сам ја дужан да тужиоцу доставим све своје утиске, опажања и сазнања о одређеној личности или делу или тако.

Адв.Светлана Бобић: Шта то значи утисак да сведоци?

Сведок Срђан Читаковић: То су моја опажања.

Адв.Светлана Бобић: Дали Ваше мишљење да сведоци не треба да сведоче без икаквих услова?

Председник већа: Не, не разумем питање.

Сведок Срђан Читаковић: То је само моје мишљење да свако треба да говори истину да је све у циљу истине а сад о условима.

Адв.Светлана Бобић: Па зато Вас питам због чега...

Сведок Срђан Читаковић: Не одлучујем као полицајац, значи ја то не одлучујем, то можда може неко други, суд или тужилаштво, али...

Адв.Светлана Бобић: Ја питам због чега је тужилаштву дата препорука у вези некаквих уступака или услуга сведоку да би сведочила, због чега?

Сведок Срђан Читаковић: Видите Ви то зовете уступци...

Адв.Светлана Бобић: Ја верујем да Ви имате разне утиске, али баш тај што сте...

Сведок Срђан Читаковић: Ту нема уступака. Нема уступака никаквих ту, не знам на шта мислите, али то...знам на шта мислите, али то није уступак, то што је предложено то није никакв уступак. Предложена је најнормалнија ствар без које тај сведок не би могао да буде сведок.

Адв.Светлана Бобић: Па видите могуће је, у овом поступку та ствар није реализована а ипак је сведок.

Председник већа: Немојте молим Вас такве коментаре, само нека одговори сведок конкретно на Ваше питање.

Адв.Светлана Бобић: Да ли сте процесуирали, сазнали сте овде за некакво кривично дело да је неко купио од представника државних органа пасош за 8 хиљада евра, да ли је то процесуирано, да ли, ако није зашто није? Ту стоји да је она то сама изјавила.

Сведок Срђан Читаковић: Не, не стоји да је то изјавила, то стоји да су наша сазнања, али по мом сазнању није процесуирано. Зашто, не бих знао да Вам кажем.

Адв.Светлана Бобић: Ту пише баш да Вам је она рекла да је њен брат платио пасош 8 хиљада евра, марака.

Сведок Срђан Читаковић: Не бих знао да Вам кажем зашто то није процесуирано.

Адв.Светлана Бобић: Па Ви сте били, Ви сте тад водили тај предмет, јел тако?

Сведок Срђан Читаковић: Тако је.

Адв.Светлана Бобић: Да ли у Ваше обавезе је спадало између осталог сазнање о кривичном делу да пријавите надлежним органима или због карактера предмета то на неки начин...

Сведок Срђан Читаковић: Ја мислим да је тужиоц обавештен, значи та сазнања која сам имао, ја сам доставио тужиоцу.

Председник већа: Реците ми како би то Ви назвали кад кажете то није уступак, ја не бих то тако назвао? Како би Ви то описали, шта је то било?

Адв.Светлана Бобић: Та препорука јел?

Председник већа: Морам да се надовежем, мало је остало недоречено. Кажете то није уступак, јел то Ваше лично мишљење или како, како Ви то можете да објасните?

Сведок Срђан Читаковић: То је људско право, није уступак.

Председник већа: Е добро.

Сведок Срђан Читаковић: То спада у домен људских права.

Председник већа: Да појасните, јер ми није било јасно шта је то ако није уступак.

Адв.Светлана Бобић: Је ли слободно да наставим?

Председник већа: Наравно.

Адв.Светлана Бобић: Шта је људско право, на шта мислите кад кажете то, шта подразумевате под то, овде стоји да неко ко није држављанин Србије да му се дају српска документа? У коју врсту људских права спада да се страном држављанину дају документа?

Сведок Срђан Читаковић: Не стоји само то, ту стоји да тај неко нема документа, имати документа спада у људска права.

Адв.Светлана Бобић: Имати документа државе чији нисте држављанин?

Председник већа: Нећемо тако молим Вас.

Адв.Светлана Бобић: Па питам.

Председник већа: Па ево сад Вам је објаснио. Право да има документа.

Адв.Светлана Бобић: Не, моје питање је због чега сматра да му Србија треба дати документа уместо матичне државе чији је држављанин, она је држављанин Босне и Херцеговине.

Сведок Срђан Читаковић: Знате госпођо, Ви имате и...

Адв.Светлана Бобић: Па не знам на који начин то сведок сматра људским правом да ја сада одем у Немачку и моје људско право је да ми дају немачки пасош.

Председник већа: Е, појасните.

Сведок Срђан Читаковић: Имате избеглице без икаквих докумената, а они без докумената не могу да остварују своја елементарна људска права, као што је право на здравствену заштиту и нека друга права, тако да постоји таква документа као што су избегличка легитимација, као што су неке друге легитимације, тако да неко може да потврди ко је и шта је и да оствари нека своја основна права. Ја то сматрам људским...

Адв.Светлана Бобић: Да ли особа та тада није имала избегличку легитимацију?

Сведок Срђан Читаковић: Знате шта, ако већ штитите, ја могу и то да објасним, али ако већ штите идентитет особе дајте да не говоримо то...

Адв.Светлана Бобић: Ми у предмету, ја Вас питам због тога што ми у предмету имамо копију њене избегличке легитимације.

Сведок Срђан Читаковић: Па онда имате и остатак приче вероватно. Ако сте читали мој записник ту стоји све.

Председник већа: Које је питање, не разумем?

Адв.Светлана Бобић: Знате ли који је поступак издавања избегличке легитимације за све избеглице међу којима сам и ја?

Сведок Срђан Читаковић: Нисам се бавио тиме, не знам заиста, не знам.

Адв.Светлана Бобић: Па шта сте мислили онда под овим што сте предложили, ако не знате на који начин се...?

Сведок Срђан Читаковић: Јел Ви имате свој идентитет?

Адв.Светлана Бобић: Да.

Сведок Срђан Читаковић: Имате, значи ја имам свој идентитет, зовем се Срђан Читаковић, рођен сам ту и ту, држављанин сам Србије.

Председник већа: Добро, то сте све објаснили.

Сведок Срђан Читаковић: То стоји у мојим документима.

Председник већа: То сте све објаснили, нећемо се сад вртети у круг. Следеће питање.

Сведок Срђан Читаковић: Значи, а ако се нађем у другој држави, са документацијом која је таква, која не говори о мом идентитету, а немам могућности да потврдим тај свој идентитет, јел тако, потребна су ми документа којима ћу потврдити свој идентитет.

Адв.Светлана Бобић: Јел хоћете да кажете да сте, ја сад, игром случаја ми је познато да одређени број избеглица није могао да исходује избегличке легитимације, због тога што нису имали, нису били испуњени сви услови за то. Значи било је потребно да се имају неки документи из те јел, бивше државе и била је у одређеном тренутку потребна, били су још неки други услови потребни да би се добила избегличка легитимација. Да ли сте Ви на овај начин предложили, да ли сте кад сте то предлагали предложили да се овај сведок изузме из позиције у којој су сви остали који су у таквој правној позицији?

Сведок Срђан Читаковић: Не.

Председник већа: Када сте Ви то све предложи. Јесте ли то предложили пре давања њеног исказа, изјаве, или после?

Сведок Срђан Читаковић: Ја мислим да то пише у мојој службеној белешци, која је упућена у извештају тужиоцу, уз записник. Записник садржи...

Председник већа: Добро, не можемо то користити.

Сведок Срђан Читаковић: Записник садржи чињенице које је, чињенице о обављеном разговору, ту су углавном те ствари које је сведок хтео да каже у записник и да потпише. Обзиром на...сведок је осећао страх у то време, вероватно и сада, не знам, није хтео да говори о именима, у једном тренутку је чак рекао да никоме о томе није говорио због и страха за породицу и страха за...из страха да породица можда не предузме нешто. Знате, то су веома тешке ствари кроз које тај сведок прошао. А постоје и нека сазнања која су добијена у неформалном разговору, јер ми смо се потрудили да, пошто је разговор потрајао, ми смо сведока вратили на адресу, односно у близини адресе становања. И током тог разговора сведок је још неке ствари открио, односно обелоданио нама и ми смо то у форми службене белешке доставили тужиоцу као наша запажања и додатна сазнања, која нису могла да уђу у записник.

Председник већа: Добро.

Адв.Светлана Бобић: Да ли Вас је сведок тај информисао о томе да је својом вољом дошла у ту правну позицију што се тиче докумената?

Сведок Срђан Читаковић: Да, да.

Адв.Светлана Бобић: Хвала.

Сведок Срђан Читаковић: Молим.

Председник већа: Јел имате Ви Ђурђевићу питања? Изволите.

Опт.Зоран Ђурђевић: Добар дан господине Читаковићу.

Сведок Срђан Читаковић: Добар дан.

Опт.Зоран Ђурђевић: Ја имам за Вас питања. Да ли знате ко је Ђурђевић Зоран?

Сведок Срђан Читаковић: Не.

Опт.Зоран Ђурђевић: Не знате?

Сведок Срђан Читаковић: Не.

Опт.Зоран Ђурђевић: А да ли знате да се против Ваших колега Драгана Јенића и Предрага Ојданића поднете кривичне пријаве од неког окривљеног за ратне злочине? Да ли Вам је то познато?

Сведок Срђан Читаковић: Начуо сам неку причу, али не знам детаље.

Опт.Зоран Ђурђевић: Начули сте причу, јел?

Сведок Срђан Читаковић: Да.

Опт.Зоран Ђурђевић: А не знате који?

Сведок Срђан Читаковић: Појединости не знам заиста.

Опт.Зоран Ђурђевић: Молим?

Сведок Срђан Читаковић: Не знам појединости.

Опт.Зоран Ђурђевић: Аха. Ви сте, не знам шта Вас је све адвокатица питала, мој браниоц, али Ваша изјава како сам ја читао, ова из 2008., Ви сте се више бавили статусом сведока „Алфе“ овде и њеним документима. Значи нисте се бавили откривању починиоца у оба злочина, значи....

Председник већа: То је Ваша констатација, молим Вас само питања поставите.

Опт.Зоран Ђурђевић: Питања. Могу само да предочим да ли познаје овај документ?

Председник већа: Шта је то?

Опт.Зоран Ђурђевић: Копија избегличке легитимације.

Председник већа: Можете, можете.

Опт.Зоран Ђурђевић: Ако можете то да погледате и да кажете ко је то.

Сведок Срђан Читаковић: Да.

Опт.Зоран Ђурђевић: Знате ко је?

Сведок Срђан Читаковић: Да, да.

Опт.Зоран Ђурђевић: Да ли су ово њени прави подаци унети или су лажни?

Сведок Срђан Читаковић: То нису прави подаци.

Опт.Зоран Ђурђевић: Нису прави подаци?

Сведок Срђан Читаковић: По мојим сазнањима то нису прави.

Опт.Зоран Ђурђевић: Нису прави подаци.

Председник већа:

Констатује се да оптужени Зоран Ђурђевић показује сведоку...

Дајте ми да видим.

Копију избегличке легитимације и сведок изјави то нису прави подаци.

Изволите сад питање.

Опт.Зоран Ђурђевић: Па има исто такође да покажем сведоку фотографије.

Председник већа: То су фотографије које се налазе у списима?

Опт.Зоран Ђурђевић: У списима, да, да.

Председник већа: Добро.

Опт.Зоран Ђурђевић: Ако можете да погледате ове две фотографије и да ли познајете та лица или једно лице?

Сведок Срђан Читаковић: Не, не.

Опт.Зоран Ђурђевић: Не познајете?

Сведок Срђан Читаковић: Не.

Опт.Зоран Ђурђевић: Нису Вам позната.

Председник већа: Дајте ми да и то констатујем.

Констатује се да оптужени Ђурђевић Зоран показује сведоку фотографије под бројем 15/6 и 16/6, и сведок изјави не познајем ова лица.

Опт.Зоран Ђурђевић: Ја ћу Вам сада предочити један део који је давала заштићени сведок „Алфа“ по питању Вашег одласка код ње и шта сте Ви радили у том својству. Значи она је Вас конкретно споменула као Срђана Читаковића и двојицу колега, тако да знате да се то односи на Вас. Јел могу то да предочим сведоку?

Председник већа: Само и то морам да констатујем.

Опт.Зоран Ђурђевић: Има ту много више али ето издвојио сам баш оно нешто мало мање.

Председник већа:

Констатује се да оптужени Ђурђевић предочава...

Шта?

Транскрипт од 24.09.2012.године, а у делу везано за фотографије.

Опт.Зоран Ђурђевић: Адвокат Гордана Живановић значи „па ја сад питам који је, да ли можете да нам кажете“ то се односи...Ево почећу од почетка. Адвокат Гордана Живановић: „остали сте нам дужни одговор на питање шта су радници СУП-а који су послати код Вас након давања Ваших изјава код истражног судије“, то значи код истражног судије дала је изјаву 2010., Ви сте ишли после код ње, после 2010, тако...

Сведок Срђан Читаковић: У реду.

Опт.Зоран Ђурђевић: Код истражног судије предочавали, „рекосте судија зна, господин председник се ограда од тога, каже да ништа не зна, па ја Вас сада питам шта су Вам показивали радници СУП-а када су дошли“? Председник већа каже: „рекла је фотографије“. Адвокат Гордана Живановић пита: „ја Вас сада питам које, да ли можете да нам кажете“. Председник већа: „које фотографије су Вам показивали и када“. Заштићени сведок, опет се позива, ја немам никакву документ....добро, то није важно. Председник већа: „нема везе то сад, него да Вам кажем да ли сте, које фотографије су Вам показивали, ајде да решимо то са Читаковићем“. Адвокат Гордана Живановић: „радници СУП-а“. Председник већа: „да видимо шта Вам је показивао“. Заштићени сведок „Алфа“:

„фотографије само“. Што значи да сте показивали фотографије. Председник већа: „да ли су то неке групне фотографије оних припадника јединице....“

Председник већа: Дајте, поставите конкретно, нећемо сад да читамо цео тај транскрипт.

Опт.Зоран Ђурђевић: Па нема још много.

Председник већа: Али реците које је Ваше питање. Ево јасно је све, везано је за те фотографије, које је Ваше питање?

Опт.Зоран Ђурђевић: Из изјаве сведока „Алфе“, заштићеног сведока „Алфе“, стоји да сте Ви носили две појединачне фотографије.

Председник већа: Не, то не стоји, две појединачне фотографије.

Опт.Зоран Ђурђевић: Стоји.

Председник већа: Где стоји?

Опт.Зоран Ђурђевић: Стоји.

Председник већа: Ту пише тако?

Опт.Зоран Ђурђевић: Стоји.

Председник већа: Нађите.

Опт.Зоран Ђурђевић: Зато сам ишао редом. Председник већа пита: „да ли су то неке групне фотографије оних припадника јединице или су то појединачне фотографије лица“. Заштићени сведок „Алфа“ одговара: „појединачне да“. Значи појединачне, имали су две појединачне...

Председник већа: Добро.

Опт.Зоран Ђурђевић: Председник већа: „добро“. „Шта Вам је говорио везано за те фотографије“, пита адвокат Гордана Живановић „или сте Ви њему нешто говорили везано за фотографије, када сте гледали сваку појединачно, јесте ли препознали неког на тим фотографијама, или Вас је он упознао са идентитетом лица са фотографије“. Заштићени сведок одговара: „људи ме ништа нису препознали, са ништа, ја што сам познала то сам и рекла и они су писали моје речи“. Адвокат Гордана Живановић: „шта сте препознали, кога, кажите ми“. Заштићени сведок „Алфа“ каже: „кога, па писало је испод фотографије“. Значи да је испод фотографија писало ко је на тим фотографијама. Пошто ја тврдим да је поступак монтиран против мене, основно сумњам да су ове две моје појединачне фотографије, Ви и Ваших двојица колега носили сведоку „Алфа“, рекли јој да је то лице Зоран из Шапца. Значи, то је моје мишљење и моја тврдња.

Председник већа: Ето то је питање.

Сведок Срђан Читаковић: Не, не, не.

Председник већа: Дакле, ове фотографије које сте сад видели, то је неспорно Ђурђевић Зоран.

Опт.Зоран Ђурђевић: Ђурђевић Зоран, да.

Председник већа: Да ли је испод тих фотографија, мада видимо те фотографије, да ли је писало име и презиме?

Сведок Срђан Читаковић: Не.

Председник већа: И да ли је уопште у Вашој пракси када носите фотографије, да ли стоји уопште име и презиме ко је ту?

Сведок Срђан Читаковић: Не, није у пракси, не, нема имена и презимена. Није пракса да се показује фотографија са именом и презименом, таман посла.

Опт.Зоран Ђурђевић: Знам да није пракса, али у...

Председник већа: Добро, следеће питање Ђурђевићу.

Опт.Зоран Ђурђевић: Следеће питање. Ви сте утврдили да значи сведок „Алфа“ живи под лажним идентитетом, значи има избегличку легитимацију на лажно име...

Председник већа: Нећемо сад да се понављамо.

Опт.Зоран Ђурђевић: Не, не, само да....

Председник већа: Које је питање?

Опт.Зоран Ђурђевић: Питање је да ли сте нешто учинили поводом тога...

Председник већа: Ево сад је одговорио, сад је одговорио, питао је Ваш бранилац.

Опт.Зоран Ђурђевић: Питао је. Јеси ли питала?

Председник већа: Јесте.

Сведок Срђан Читаковић: А ког кривичног дела?

Опт.Зоран Ђурђевић: Ког кривичног...да ли је то кривично дело лажно представљање или фалсификовање пасоша. Да ли је то кривично дело?

Сведок Срђан Читаковић: Фалсификовање пасоша кривично дело да, то кривично дело је учинио пре свега неки државни орган највероватније, ако је пасош истинит ако, ми нисмо имали пасош да би се то дело процесуирало ми би морали да имамо пасош. Тако да...

Опт.Зоран Ђурђевић: Нисте имали пасош?

Сведок Срђан Читаковић: Не.

Опт.Зоран Ђурђевић: Нисте? Па добро, ево сад ћемо да...

Сведок Срђан Читаковић: Имате моју изјаву.

Опт.Зоран Ђурђевић: Ево имам, имам, баш зато, баш зато ћу Вам предочити. Садика наводи да нема ништа од докумената....

Председник већа: А шта предочавате? Изјаву предочавате.

Опт.Зоран Ђурђевић: Изјаву, зато што...

Председник већа: Нећемо то предочавати, поставите питање молим Вас.

Опт.Зоран Ђурђевић: Зато што...

Председник већа: Не можете да предочавате изјаву, само кроз питања, да чујем питање.

Опт.Зоран Ђурђевић: Зато што господине каже да не пише овде да је имао...

Председник већа: Добро, реците, поставите питање. Хоћете Ви да помогнете?

Опт.Зоран Ђурђевић: У изјави пише да сте утврдили да Симић Сафета има фалсификовани пасош.

Председник већа: Немојте говорити име Ђурђевићу, немојте молим Вас да...

Опт.Зоран Ђурђевић: Па то није њено име.

Председник већа: Не можете уопште да предочавате све те податке из изјаве.

Сведок Срђан Читаковић: Нисам ја то утврдио. Ту пише да сам дошао до сазнања.

Председник већа: И одговорио је.

Сведок Срђан Читаковић: А нисам ја то утврдио.

Опт.Зоран Ђурђевић: Па добро, јесте ли проверили...

Председник већа: И све је одговорено. Нећемо се понављати молим Вас. Значи основно је ово. Овде је оптужени Зоран Ђурђевић чије Вам је фотографије и показао, рекао зашто Вас је предложио. Он је овако рекао Срђан Читаковић полицијски инспектор који је носио „Алфи“ моје фотографије да покаже.

Опт.Зоран Ђурђевић: Да.

Председник већа: Да ли сте Ви носили његове фотографије да покажете?

Сведок Срђан Читаковић: Не.

Опт.Зоран Ђурђевић: Јесте, јесте.

Председник већа: Добро то је Ваша примедба.

Опт.Зоран Ђурђевић: Значи да лажете, носили сте...

Председник већа: То је Ваша примедба. Можете се вратити ако немате више питања. Изволите.

Адв.Светлана Бобић: Само да допуним, адвокат Бобић. Због чега сте о овим ситуацијама о тим сазнањима која се односе на тај, куповину тог пасоша за 8 хиљада марака, и о чињеници да нека особа користи фалсификоване документе, због чега сте о томе обавештавали тужиоца, Тужилаштво за ратне злочине? Да ли Вам је познато да је за ту врсту повреда закона надлежно неко друго тужилаштво. Због чега Тужилаштво за ратне злочине да је неко купио пасош? Да неко има фалсификоване документе? Јел то у свим случајевима Ви се обраћате Тужилаштву за ратне злочине или...ко је ту надлежан, кога је полиција дужна обавестити по сазнању за такву једну радњу?

Сведок Срђан Читаковић: Значи у то време на снази је био сасвим други ЗКП, не знам да ли се сећате.

Адв.Светлана Бобић: Сећам се.

Сведок Срђан Читаковић: Основи сумње нису били довољни за сазнање о учињеном кривичном делу, није било довољно за покретање кривичног поступка, је ли тако. Значи, ако, то је једно најобичније сазнање где ми нисмо успели да, ни да дођемо до пасоша, ни до људи који су можда издали тај пасош и тако даље, имали смо то само у форми сазнања. Проток времена је такав да ја мислим да је то тада већ било застарело, знате и као дело би било већ тада застарело. То је једна ствар. Друга ствар, само Ваше питање, зашто је обавештен тужилац. Зашто што нас је тужилац, односно Тужилаштво за ратне злочине упутило на тај задатак, то је за нас задатак, да прикупимо потребна обавештења и ја сматрам да смо дужни да сва обавештења која могу бити од интереса за случај, овај, односно сва обавештења и сазнања до којих дођем, ја увек доставим тужиоцу који ме је овај упутио да прикупим потребна обавештења. А тужилац ће касније да одлучи, која су му овај од тих обавештења корисна или не и како даље водити поступак.

Адв. Светлана Бобић: Колико је мени познато, ово овде Тужилаштво за ратне злочине се бавило питањем неког ратног злочина, а не питањем, ко носи или не носи лажне документе и да ли је полиција у то време када је имала нека сазнања, зато што она нису у другим неким делима, шта је тада, колико ја знам, полиција је тада имала већа овлашћења него сада. Када имате сазнање о некој незаконитој радњи, шта ради полиција – обавештава тужиоца за ратне злочине, обавештава тужиоца надлежног или изврши одређене провере, па после тога обавештава надлежног тужиоца и зашто је овај, ја знам да

је и сви знамо овде који је поступак, ја Вас питам, због чега је у овом случају тај поступак, та процедура изостављена и урађено сасвим нешто друго? Значи документи лажни, куповина пасоша, фалсификати и тако даље, то тужиоца за ратне злочине претпостављам не интересује, он за то није надлежан и Ви то врло добро знате, ја Вас само питам, зашто нисте надлежном тужиоцу? Јасно ми је зашто сте рекли овоме за ратне злочине, па ће он то користити или неће користити као податак. Али ми није и даље јасно, зашто нисте дали надлежном тужиоцу?

Сведок Срђан Читаковић: Значи, није постојала, значи постојали су основи сумње, да тако кажем, а није постојала основана сумња, значи ми нисмо имали пасош, никада нисмо дошли у посед тог пасоша, значи имали смо само једно сазнање, нисмо успели да дођемо до даљих сазнања везано за тај проблем.

Адв. Светлана Бобић: Да ли сте извршили проверу код МУП-а, да ли је стварно издат тај пасош или било шта друго? Основана сумња је потребна за оптужницу, јел, а основи сумње су потребни за нешто друго. Да ли сте било какве радње у вези тога предузели или нисте ништа?

Сведок Срђан Читаковић: Па, да будем искрен, сада се не сећам, пошто је пуно времена прошло.

Адв. Светлана Бобић: Хвала.

Сведок Срђан Читаковић: Вероватно да је можда нешто и предузето, јер ја сам, кажем Вам, ја сам убрзо после тога премештен на друго радно место.

Адв. Светлана Бобић: Хвала. А због чега сматрате да је било у застари то што је она у том тренутку имала важећи документ, ту легитимацију избегличку којом се служила тог дана када сте са њом...

Сведок Срђан Читаковић: Не мислим да је било у застари, мислим да је сведок се служио...

Адв. Светлана Бобић: Рекли сте да је пасош застарео, а за избегличку легитимацију, како застара?

Сведок Срђан Читаковић: Мислим да је сведок пружио веома јако уверење зашто ти подаци стоје ту.

Адв. Светлана Бобић: Да ли сматрате да је полиција надлежна...

Сведок Срђан Читаковић: Мислим, када се неко бори за свој живот, да има право да је прибави.

Адв. Светлана Бобић: Да ли сматрате да је полиција и инспектори у полицији надлежни да одлучују да ли је нечији мотив законит, незаконит и оправдан или већ какав, или је то можда суд у Србији?

Сведок Срђан Читаковић: Па наравно да је суд.

Адв. Светлана Бобић: Па због чега сте онда Ви одлучивали о томе, о њеним мотивима?

Сведок Срђан Читаковић: Нисмо ми одлучивали, ја сам обавестио тужиоца.

Адв. Светлана Бобић: Зашто нисте надлежног тужиоца, ја причам о надлежном тужиоцу, о Вашој обавези да поступите онако како поступите, како поступате када сазнате за неко, извршење неког незаконитог дела? Зашто ништа није подузето, зашто није обавештен надлежни тужилац и зашто сте Ви процењивали оправданост овај олакшавајуће околности у случају поступка? То је иначе, мени је познато да то ради суд када доноси пресуду.

Сведок Срђан Читаковић: Нисам ја то овај, нисам ја то.....

Адв. Светлана Бобић: Очигледно да јесте, чим нисте процесуирали?

Сведок Срђан Читаковић: Не, требате да знате како функционише у полицији.

Адв. Светлана Бобић: Зато сте ту да нам објасните.

Сведок Срђан Читаковић: Не, значи ништа, полицајац не може ништа сам да уради, инспектор.

Адв. Светлана Бобић: Не би смео?

Сведок Срђан Читаковић: Таман посла, значи ми имамо, ово је било поступање за овај по захтеву Тужилаштва за прикупљање потребних обавештења, ми смо обавестили тужиоца, надлежног заменика тужиоца који је то поступање захтевао, а ја сам о свему наравно обавестио и моје старешине.

Адв. Светлана Бобић: Добро. И они су Вам наложили да...

Сведок Срђан Читаковић: Не нису они мени, не могу они мени да наложе, значи, они само, одлука је након тога, када се обавести надлежни старешина, одлука је на старешини и на тужиоцу.

Адв. Светлана Бобић: Који старешина?

Сведок Срђан Читаковић: У то време шеф Службе за откривање ратних злочина је био Александар Костић, а начелник одељења, ја мислим да је био Благоје Перуничкић.

Адв. Светлана Бобић: Јесте Ви њих писмено обавестили, да ли има неког трага и доказа да сте Ви њих обавестили?

Сведок Срђан Читаковић: Свака служба, све што Ви имате ту, прошло је кроз њихове руке.

Адв. Светлана Бобић: Овде не пише никакав предлог за процесуирање или за било какве истражне радње?

Сведок Срђан Читаковић: Па ја Вам кажем, све о чему сам обавестио тужиоца, обавештене су и моје надлежне старешине.

Адв. Светлана Бобић: Да ли је у пракси полиције, када ради на неком задатку, везаном за одређено кривично дело, па, у међувремену...

Председник већа: Знате шта, каква је пракса, каква су правила...

Адв. Светлана Бобић: Само једно питање.

Председник већа: Ви сте овде само на околности препознавања, предложили три сведока, молим Вас.

Адв. Светлана Бобић: Судија, ја се извињавам, Ви сте исто такво питање постављали оном другом сведоку. Моје питање је, да ли је у пракси полиције, када сазна, када врши одређене радње у вези једног кривичног дела, па сазна за друго дело, да по том делу предузме, ишта или ништа?

Председник већа: Па, сада Вам је рекао, сада је говорио.

Сведок Срђан Читаковић: Да Вам кажем нешто, овај, ми поступамо, ми поступамо по захтеву Тужилаштва. Ево даћу Вам конкретан пример у овом случају. Значи неко моје даље, не моје, него поступање службе, значи нема ту ништа лично...

Адв. Светлана Бобић: Када сазнате за друго кривично дело, које није предмет интересовања тог тужиоца који Вас је послао, сазнате да је неко тамо...

Сведок Срђан Читаковић: Ако има доказа за то кривично дело, на пример, да извршимо претрес по налогу Тужилаштва, пронађено оружје, на пример, пронађено оружје...

Адв. Светлана Бобић: Да, и сазнате да овај има дрогу, причају о ратном злочину.

Сведок Срђан Читаковић: Ми доставимо то оружје надлежној станици да поднесе кривичну пријаву или ми лично поднесемо кривичну пријаву.

Адв. Светлана Бобић: А овде то није учињено, је ли тако?

Сведок Срђан Читаковић: Па није на мени да Вам, не могу ја да Вам кажем зашто.

Адв. Светлана Бобић: Хвала, ко нам може рећи, Ваш Александар Костић или Благоје Перуничих?

Сведок Срђан Читаковић: Евентуално они, не знам.

Адв. Светлана Бобић: Хвала.

Сведок Срђан Читаковић: Молим.

Председник већа: Ђурђевићу, Ви имате још додатних питања, изволите?

Опт. Зоран Ђурђевић: Господине Читаковићу, имам још једно два, три питања. Да ли сте Ви уцењивали сведока „Алфу“ да сведочи како би заузврат добила држављанство Републике Србије?

Сведок Срђан Читаковић: Не.

Опт. Зоран Ђурђевић: Да ли је постојала нека уцена?

Сведок Срђан Читаковић: Не.

Опт. Зоран Ђурђевић: А да ли је она уцењивала Вас?

Сведок Срђан Читаковић: Не.

Опт. Зоран Ђурђевић: Није?

Сведок Срђан Читаковић: Не.

Опт. Зоран Ђурђевић: Добро, хвала, то је то.

Председник већа: Да ли има још питања? Изволите.

Адв. Горан Нинић: Горан Нинић, поштовање, господине Читаковићу.

Сведок Срђан Читаковић: Хвала.

Адв. Горан Нинић: Реците ми, ако сам добро разумео, Ви сте утврдили да постојећа документација није могла да потврди идентитет „Алфе“, је ли тако?

Сведок Срђан Читаковић: Да.

Адв. Горан Нинић: Сада ћете ми рећи, на основу чега сте уопште утврдили идентитет „Алфе“, ако из документације, колико сам разумео, нисте могли да утврдите идентитет, на основу чега сте утврдили идентитет?

Сведок Срђан Читаковић: На основу исказа, пише у записнику, овај.

Адв. Горан Нинић: На основу?

Председник већа: Исказа њеног.

Сведок Срђан Читаковић: На основу њеног исказа.

Адв. Горан Нинић: Значи она је...

Сведок Срђан Читаковић: Тако је, она је предочила да то нису истинити подаци, да су њени прави подаци ти и ти и дала је образложење, због чега су ти подаци овај, зашто се пријавила под тим подацима. Стоји у изјави.

Адв. Горан Нинић: Ја Вас нећу више питати по том питању. Да ли, са ким је живела заштићени сведок „Алфа“ у време када сте обавили разговор са њом?

Сведок Срђан Читаковић: Са невенчаним, односно невенчаним супругом, мислим да су невенчани и децом.

Адв. Горан Нинић: Да ли је тај невенчани супруг био предмет Ваше опсервације уопште и пажње или је он био само невенчани супруг сведока по било ком основу?

Сведок Срђан Читаковић: Па, у време када сам се ја бавио тим предметом, био је потпуно небитан.

Адв. Горан Нинић: Хајде да, пошто смо већ имали Вашег колегу који се ограђује од свега, реците ми, Ви сте 2008. године били на којој функцији?

Сведок Срђан Читаковић: Полицијски инспектор запослен на истрагама ратних злочина.

Адв. Горан Нинић: А 2011. године сте били шта?

Сведок Срђан Читаковић: Био сам шеф Одсека за сарадњу са Хашким трибуналом.

Адв. Горан Нинић: Да ли су те функције подударне, односно нису у колизији једна са другом или јесу у колизији једна са другом?

Сведок Срђан Читаковић: У ком смислу у колизији?

Адв. Горан Нинић: У смислу да су, да имају сукобљене или имају истоветне интересе?

Председник већа: Шта је то битно сада за овде, што нам је то битно, стварно?

Адв. Горан Нинић: Само будите стрпљиви две секунде, ја ћу одмах поставити питање да би утврдили зашто је то битно. Мене занима, пошто Ви потврђујете, наравно негирајући своју улогу у тој другој посети, овај, у којој сте функцији Ви 2011. године присуствовали у њеној кући ван седишта канцеларије, с обзиром да то, како кажете, није био Ваш предмет, а и те две службе нису непосредно повезане? У којој функцији Ви њу посећујете 2011. године?

Сведок Срђан Читаковић: Нису то две службе, то је иста служба, то је иста служба.

Адв. Горан Нинић: Добро.

Сведок Срђан Читаковић: У нашој служби постоје два одељења, у сваком одељењу по два одсека. Ја сам шеф једног одсека у том тренутку био, мислим да сам одговорио, а ја сам са тим сведоком остварио један добар контакт, професионални контакт, успоставио једно поверење приликом тог првог разговора и ја сам колегама само био како бих рекао, подршка да они обаве свој разговор са тим сведоком.

Адв. Горан Нинић: Да ли то могу да схватим да Вас је неко послао, да сте по нечијем или сте самовољно отишли са колегама, да им будете подршка или сте имали налог неког из службе да идете са колегама?

Сведок Срђан Читаковић: Не постоји самовољни одлазак, овај, за сваки одлазак се пише путни налог, ја сам био на том путу.

Адв. Горан Нинић: Не говорим о путном налогу, говорим о налогу за задатак. Значи претпостављам да сте добили или усмени или налог шта тамо треба да обавите.

Сведок Срђан Читаковић: Усмени налог, да, тако је, што сам ја разјаснио овде.

Адв. Горан Нинић: Тај усмени налог Вам је издао, ко, Вама лично?

Сведок Срђан Читаковић: Ко је мени лично издао налог?

Адв. Горан Нинић: Да, да.

Сведок Срђан Читаковић: Сада не знам да ли је начелник службе, начелник одељења.

Адв. Горан Нинић: Да ли Вам је тада, 2011. године било познато са ким живи заштићени сведок „Алфа“?

Сведок Срђан Читаковић: Да.

Адв. Горан Нинић: Каква су Ваша сазнања била у вези са ванбрачним супругом односно човеком са којим је била у ванбрачној заједници?

Сведок Срђан Читаковић: У том тренутку?

Адв. Горан Нинић: Да.

Сведок Срђан Читаковић: Знао да је он био, овај, у притвору и тамо сам сазнао да се против њега водио исто неки кривични поступак и да је био у затвору.

Адв. Горан Нинић: Да ли је довођено у везу са ратним злочином?

Сведок Срђан Читаковић: Да, био је у притвору, био је у притвору, овде у Посебној притворској јединици.

Адв. Горан Нинић: Нисам Вас питао где, Ви кажете, водио се кривични поступак, кривични поступак може да се води и за разбојништво и за крађу бицикла. Да ли се тај кривични поступак односио на дела ратних злочина и за коју територију и за коју јединицу? То је био Ваш предмет, а након тога сте били укључени поново у рад, требало би да имате сазнања.

Сведок Срђан Читаковић: Не, нисам био укључен у рад, нисам био укључен у рад.

Адв. Горан Нинић: Одговорите ми на ово што сам Вас питао, небитно.

Сведок Срђан Читаковић: Имао сам сазнања, да је био у притвору у Посебној притворској јединици.

Адв. Горан Нинић: По ком основу?

Сведок Срђан Читаковић: Ја мислим да је то везано за овај предмет.

Адв. Горан Нинић: Имали сте сазнања да је он био у притвору, везано за предмет „Скочић“?

Сведок Срђан Читаковић: Тако је.

Адв. Горан Нинић: Хвала. То ће бити довољно, хвала.

Председник већа: Да ли има још неко питање? Нема више питања. Изволите, тужиоце.

Заменик тужиоца: Да се вратимо на суштину због чега сте Ви овде, а јако нам је битно због приговора одбране да, пре него што је изјаву дала заштићена сведокиња „Алфа“, њој показане одређене фотографије и на тај начин је сугерисано и дакле овај, њена изјава у том делу може да буде истинита, односно неистинита и тако даље. Ви кажете да Ви нисте непосредно фотографије тада предочавали сведокињи „Алфа“:

Сведок Срђан Читаковић: Тако је.

Заменик тужиоца: Него да је радио Ваш колега. Мене само занима, ко је то од колега, пошто смо имали претходни пут још једног колегу, који такође каже, није био главни, него је био споредни, овај, он је водио записник и Ви сте били као подршка. Е ко је то непосредно радио, да ли се сећате?

Сведок Срђан Читаковић: Јенић Драган и Предраг Ојданић.

Заменик тужиоца: Је ли вас било четворица или тројица?

Сведок Срђан Читаковић: Могуће да је био још неко, али знам да су њих двојица то радили.

Заменик тужиоца: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Да ли има још питања за сведока? Нема више питања. Добро, ја Вам се захваљујем што сте дошли да сведочите, можете ићи.

Сведок Срђан Читаковић: Част ми је била.

Председник већа: Добро, ово је што је било данас предвиђено да се испита судски вештак, сведок такође. Да ли имате још неке предлоге? Изволите, идемо по реду, одбрана, јел има неко? Изволите.

Адв.Светлана Бобић: Ја предлагем да се саслушају Јанић Драган и Ојданић Предраг, на околности пошто је сад овде сведок изјавио, да они имају податке о томе које су фотографије предочене и колико фотографија. Можда сазнамо и да ли је ту било име или није име. Али моје основно питање да ли је полиција носила „Алфи“ без обзира да ли је било име или није било име, да ли је полиција носила „Алфи“ ове две фотографије које ми имамо у предмету или неке друге. Хвала.

Председник већа: Добро.

Адв.Горан Нинић: Ја ћу сад да потврдим свој предлог с обзиром да смо саслушали сведока Сенију Бећиревић и ја сам још на припремном рочишту предложио да се с обзиром на разлику исказа између ње и сведока „Алфа“, „Бете“ и „Гама“, а посебно „Бете“ и „Гама“, да се изврши суочење са сведоцима.

Председник већа: Са ким да се изврши суочење?

Адв.Горан Нинић: Са сведоцима „Алфа“, „Бета“ и „Гама“.

Председник већа: Добро. Изволите.

Адв.Милан Бирман: И ја ћу се придружити предлогу колеге за суочење између Сеније Бећиревић и заштићених сведокиња „Бета“ и „Гама“, поновићу онај предлог о неопходности суочења између сведока „Алфа“ и сведока „Гама“ а на околност утврђивања личности сведока „Алфа“ јел она нам непрекидно кад год дође у судницу говори нешто ново. Око оног њеног казивања на питање тужиоца на главном претресу, када она спонтано одговара да ли Вас је силовао Гавра, она одговара јесте, силовао је и моју братаницу. Значи спонтано одговара и прича и о другим стварима. Значи, а сведок „Гама“ нормално изјавила је да такве приче никад није било нити да је Гавра силовао. Значи, не ради разјашњења те чињенице она је неспорна, јер ако лице за које се тврдило да је силовано, каже да није силовано, јасно је да није, него ми сад треба да утврдимо ко је то та сведок „Алфа“ која нам сваки пут овде говори нешто друго. Такође ћу се придружити и предлогу колегинице. Наиме, из исказа овог сведока произилази да врви од самовоље појединаца у државним органима оно што се дешавало око овог. Посета након давања исказа сведока „Алфа“ од стране полицајца, ми ево колико нам треба дана да утврдимо која су то лица била присутна. Значи сведок први пут исказ даје 2010., током 2011. га посећују полицајци и тако даље. Након те посете судија, она мења исказ и спомиње се Гаврић Томислав. Значи конкретно ово што је колегиница предложила око слика, не односи се на мог клијента, али је врло важно за утврђивање шта се то дешавало и због чега сведок „Алфа“ након те посете мења исказ. Хвала Вам.

Председник већа: Добро, захваљујем. Да ли има још предлога? Изволите.

Адв.Јасминка Кузовић: Ја бих предложила поново да се суоче сведокиње „Алфа“ и „Гама“, а на околност понашања оптуженог Зорана Алића према заштићеној сведокињи „Алфи“ посебно у светлу околности да је и сведок Сенија Бећировић потврдила исказ „Гаме“ да она никада није чула ни видела, нити је присуствовала ситуацији да је оптужени Зоран Алић на било који начин малтретирао, тукао или силовао заштићену сведокињу „Алфу“ нити се она жалила Сенији Бећировић, а видели смо из исказа Сеније Бећировић и „Алфе“ да су оне причале, разговарале и да се „Алфа“ жалила на све што јој се дешавало. Тако значи понављам тај предлог и такође се придружујем предлогу колегинице Светлане Бобић да се саслушају ова два нова инспектора, пошто видимо да сад инспектор Читаковић тврди да они имају одређена сазнања у вези овог догађаја. Хвала.

Председник већа: Добро, изволите.

Адв. Александар Милосављевић: Само да се придружим предлогу колегинице Бобић за саслушање ова два сведока имајући у виду чињеницу да сведок „Алфа“ малтене особа без идентитета, па остаје врло дискутабилно како су уопште дошли, можда сам мого и ја да будем сведок, али да би то утврдили предлажем да их саслушамо.

Председник већа: Ђурђевић.

Адв.Светлана Бобић: Ако могу да додам.

Председник већа: Само се представите.

Адв.Светлана Бобић: Сагласна сам са предлозима колега у вези суочења „Алфе“, „Бете“ и „Гаме“.

Председник већа: Представите се због транскрипта.

Адв.Светлана Бобић: Сагласна сам са предлозима колега, само да додам свој дио образложења. Све што се у оптужном акту односи на догађаје у селу Малешиић, односи се на све три сведокиње. „Алфа“ тврди да је он то урадио, ове две сведокиње тврде да је то урадио неко други и силовања и оно са прањем ножева оних и све остало. Тако да је неопходно по мени да се они суоче. И предложила бих још, суду на оцену овај шеф службе Александар Костић и Благоје Перуничиић, начелник одељења а сад суду на оцену да ли ће то да прихвати.

Председник већа: На које околности?

Адв.Светлана Бобић: Па на ове околности у вези тога обавештавања и процесуирања тих ствари са њеним идентитетом, да се стварно утврди идентитет или евентуално процесуира па види...

Председник већа: Не разумем, око процесуирања, шта?

Адв.Светлана Бобић: Она је рекла да су они одлучили, а не, сведок Читаковић је изјавио да су ова два наведена лица одлучивали о томе да ли ће се ова кривична дела процесуирати, да ли ће се утврђивати идентитет, и претпостављам да су они се сагласили са тим да се идентитет утврди на основу њене личне изјаве или да нам кажу своје виђење ствари у вези....

Председник већа: У вези утврђивања идентитета?

Адв.Светлана Бобић: У вези идентитета њеног и поступања по сазнању за чињенице везане за њена ова кривична дела. Хвала.

Председник већа: Изволите.

Опт.Зоран Ђурђевић: Ја се придружујем свом браниоцу да се позову полицијски инспектори Драган Јенић и Предраг Ојданић зато што се ради о полицајцима против којих сам и ја поднео кривичну пријаву 2011.године, а и сам је господин Читаковић рекао да је нешто начуо у вези тога. Па стога сматрам да је ово била једна освета њихове стране да ми се намонтира овај цео поступак, због тога сматрам да би било неопходно да се позову, ако може.

Председник већа: Добро. Изволите. Ајде Алић се прво јавио.

Опт.Зоран Алић: Ја предлажем господина Јанића Драгана пошто је мене и хапсио и претио итд.,

Председник већа: Како?

Опт.Зоран Алић: Драган Јанић, јел тако...тако нешто, да.

Председник већа: Како је, Драган који, како се презива?

Опт.Зоран Алић: Јењић.

Председник већа: Јењић?

Опт.Зоран Алић: Да.

Председник већа: На које околности?

Опт.Зоран Алић: Па он је мене и хапсио и...

Председник већа: Добро, али на које околности, шта да...на које околности да их испитамо?

Опт.Зоран Алић: Па зато што је мој бранилац рекао, придружујем се.

Председник већа: Добро, значи придружујете се предлогу Вашег браниоца. Изволите Дамир Богдановић.

Опт.Дамир Богдановић: Добар дан.

Председник већа: Добар дан.

Опт.Дамир Богдановић: Ја сам на припремном рочишту најавио документа и фотографије шта ћу предати суду. Ја бих Вас молио ако можете, ово су фотографије које сам ја отишао после пресуде, Ви знате шта је председавајући Растко Поповић рекао и правдао је пресуду речима да сам ја могао узети од свог покојног оца фотографије и презентовати их суду као своје. Моје фотографије се налазе код мог браниоца од 2009.године, моја супруга је донела и предала њима и дан данас стоје тамо. Ја сам после те пресуде отишао код оца, претражио кућу очеву, нашао фотографије више него што ја имам. Нашао сам документе из војничке бригаде, наређења, налоге, одобрења и тако то. Ја бих Вас молио ако можете ово да копирате и да ми вратите, јер ја не желим да останем без овог ни по коју цену.

Председник већа:

Оптужени Дамир Богдановић предаје суду...

Опт.Дамир Богдановић: На све једној фотографији се налази супруг заштићене сведокиње „Алфа“. Ја нисам бројао, стварно не знам, извините.

Председник већа:

Предаје суду осам фотографија, и предлаже да се изведу као доказ, а све на начин како је то евидентирано аудио техником овога суда.

Имају бројеве? Не. ништа, ово ћемо фотокопирати сада у паузи па ћемо приложити спису.

Опт.Дамир Богдановић: И имам још једно одобрење које је потписао командант Зворничке бригаде, потпуковник Косанчић Милутин и то бих хтео да приложим у доказе. Исто копирајте молим Вас, вратите ми, јако ми је битно. Имам још докумената али сад тренутно их нећу предати.

Председник већа: А шта доказујете овим?

Опт.Дамир Богдановић: Прочитајте молим Вас.

Председник већа: Одобрава се Богдановић Сими, шта? За возила, за...мислим. сувишно.

Опт.Дамир Богдановић: Није проблем, хоћете да Вам прочитам то. Хоћете да ја прочитам, никакав није проблем.

Адв.Александар Милосављевић: Судија ради појашњења.

Председник већа: Реците.

Адв.Александар Милосављевић: Односи се на кредибилитет сведока „Алфе“ реч је о господину који слови као њен законски супруг, који тврди упорно и дуго да никад није био у Босни а из тог документа јасно произилази да је реч о војнику јединице коју је припадао и Дамир Богдановић.

Председник већа:

Прилаже суду одобрење Војне поште 7469 Инт.бр.869-1 од 30.11.1992.године и предлаже да се изведе као доказ, а на околности које бранилац адвокат Милосављевић Александар наводи и како је то евидентирано аудио техником овога суда.

Добро.

Адв.Александар Милосављевић: Судија само кад су у питању тих 8 фоторафија које држите у руци, ради поређења, три фотографије које смо показивали, ја мислим да се Ви тога сећате.

Председник већа: Да.

Адв.Александар Милосављевић: Већу у претходном поступку, ако желите могу да приложим и те три да копирате, да видите да су наводи Дамировић да фотографије за које сведок „Алфа“ тврди да су узете из његовог џепа нису узете из његовог џепа, ја сам расположен да Вам их дам. Можете да извршите само поређење.

Опт.Дамир Богдановић: Само их немојте помешати молим Вас.

Председник већа: Не би требало да се помешају.

Опт.Дамир Богдановић: Има таквих три међу....

Председник већа:

Констатује се да бранилац адвокат Милосављевић Александар прилаже суду три фотографије,

Не могу сад да их сравним, него дајте да видимо....

И то три фотографије које се налазе и међу фотографијама које је предао овде оптужени Богдановић Дамир. Ради се о три идентичне фотографије.

Јел могу ја да обележим?

Опт.Дамир Богдановић: Може, може, није проблем, само да ми се врате фотографије, то ми је најбитније од свега.

Председник већа: Један, фотографија два и фотографија три. А ово ће бити 1А, сад ја не знам да ли је то идентично, ја то не могу да констатујем. 2А, 3А.

Опт.Дамир Богдановић: Имате неког вештака ко то може да уради?

Председник већа: То ћемо видети.

Опт.Дамир Богдановић: Никакав проблем није, ја...

Председник већа: Не, ја сад голим оком говорим да ја не могу ништа то да констатујем. То је све сад помешано, биће фотокопирано, вратићемо Вам па ћемо видети. Да ли има још неких предлога.

Опт.Дамир Богдановић: Хвала.

Председник већа: Можете се вратити. Ајде поставите.

Опт.Зоран Ђурђевић: Господине Богдановићу, ја бих само да Вас питам, прошли пут сте рекли да је Лазић имао „Сеико пет“?

Опт.Дамир Богдановић: Тако је.

Опт.Зоран Ђурђевић: И да сте Ви узимали од њега.

Опт.Дамир Богдановић: Нисам ја.

Опт.Зоран Ђурђевић: Да ли сте то сигурно знате да је „Сеико пет“ или?

Опт.Дамир Богдановић: „Сеико пет“ аутоматик, сребрне металне боје, кућиште и наруквица а сад не могу Вам само рећи да ли је тегет плаве или црне боје бројчаник унутра. Не зна се колико да ли 17, 19, 21 рубин, сад не могу Вам детаље рећи, али узимали смо га, половина јединице, ко год није имао сат узимао је од њега за стражу.

Опт.Зоран Ђурђевић: То је то, хвала.

Опт.Дамир Богдановић: „Сеико пет“ аутоматик.

Председник већа: Да ли има још предлога? Нема више предлога. Изволите тужиоче, сад се Ви изјасните или евентуално ако имате и Ви неки предлог.

Заменик тужиоца: Ја немам предлога у допуну доказног поступка, осим што бих се око предлога које су изнели браниоци и окривљени сагласио да се позове и испита у својству сведока Јенић Драган, на околности шта је заиста и које фотографије приликом обављања разговора са заштићеним сведоком „Алфа“ њој показивао.

Председник већа: Он је радник МУП-а или где он ради, Јенић?

Заменик тужиоца: Он је у пензији, колико ја знам, дакле можда је ангажован као неки сарадник МУП-а или шта ја знам, па мислим да преко Службе за откривање ратних злочина може да се дође до његове адресе. Иначе знам да станује ту негде у околини Београда, а баш тачну адресу ја не знам. Што се тиче предлога које је сад дао оптужени Богдановић Дамир у смислу фогографија и тог неког...ја се о њима не могу изјаснити јер то

нисам видео. Није ми предочено. Следеће, ја нисам добио транскрипте са ранијих главних претреса.

Председник већа: Нисте ни тражили.

Заменик тужиоца: А планира се завршна реч.

Председник већа: Данас је најављена завршна реч.

Заменик тужиоца: Ево пошто да Вас не бих оптерећивао сваки пут, па бележим и упознат сам доста добро са садржајем овога предмета, дакле ја овога пута, пошто предстоји после ових доказа кад Ви одлучите, завршна реч, молио бих да ми се доставе транскрипти да бих припремио завршну реч. И следеће што хоћу да кажем јесте ја имам планиран годишњи одмора од 13. до 25. јуна па молим да, обзиром да је завршетак главног претреса, да је завршна реч, да је јако тешко да неко замени у овом предмету, на крају главном претреса, молим ако је икако могуће да тај период избегнете за заказивање главног претреса. Ето толико.

Председник већа: Дакле, евентуално Ви данас нисте спремни за давање завршне речи?

Заменик тужиоца: Ја јесам спреман за давање завршне речи.

Председник већа: Добро. Одлучићемо, одлучићемо. Да ли има још неких предлога?

Адв. Милан Бирман: Ништа, ништа, извињавам се, али по мени је извесно да се претрес одлаже, имамо сагласан предлог странака за саслушање сведока.

Председник већа: Па ако имате сагласан предлог и ако веће одлучи значи ми ћемо у сваком случају одложити, уколико веће одлучи. Значи како год. Направићемо сада паузу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

Фотокопирати ове фотографије и....

Наставља се главни претрес у 12,10 часова.

Ево овако, враћам Вам ове фотографије и враћам потврду. Изволите.

Констатује се да су фотографије и потврда Војне поште, враћене браниоцу адвокату Милосављевић Александру.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог браниоца оптуженог Зорана Ђурђевића, адвоката Светлане Бобић да се у својству сведока испитају сведоци Јенић Драган, Ојданић Предраг, Александар Костић и Благоје Перуничкић.

Одбијају се предлози браниоца адвоката Горана Нинића и Милана Бирмана да се изврши суочење између сведока Сеније Бећиревић и сведока оштећених „Алфа“, „Бета“ и „Гама“.

Одбија се и предлог браниоца оптуженог Ђурђевић Зорана, адвоката Светлане Бобић да се изврши препознавање у врсти сведока „Алфа“.

Одбија се предлог адвоката Јасминке Кузовић да се обави суочење између сведока оштећених „Алфе“ и „Гаме“, и да се испитају сведоци Јенић Драган, Ојданић Предраг.

Одбија се предлог адвоката Александра Милосављевића да се у својству сведока испитају сведоци Јенић Драган, Ојданић Предраг.

Одбија се предлог оптуженог Алић Зорана да се у својству сведока испита сведок Јенић Драган.

Одбија се предлог браниоца адвоката Светлане Бобић да се од сведока „Гама“ затражи достава медицинске документације као доказ да не може да сведочи на главном претресу.

Одбија се предлог оптуженог Зорана Ђурђевића да се у својству сведока испита сведок Муневера Богдановић.

Одбија се предлог адвоката Светлане Бобић да се прибави извод из матичне књиге рођених за Јеремић Радослава.

Да се службеним путем од Општине Крушевац прибави извод из матичне књиге венчаних, уверење и решење о држављанству за сведока „Алфа“.

Одбија се предлог оптуженог Ђурђевић Зорана да се упореде сличности између фотографија које се налазе у списима, означене словом „Г“, које су означене 15-6 и 16-6.

Повлачи се решење од 20.04.2015.године, којим је одређено да се у доказном поступку испита сведок Бранислав Мервар, због одустанка оптуженог Гаврић Томислава од наведеног предлога.

Врши се увид у целокупан спис предмета К.По2 42/10.

Овим смо одлучили о свим вашим предлозима и о којима није било одлучено, да ли има још неких предлога да ви сматрате да треба одлучити још? Изволите, заменик тужиоца.

Заменик тужиоца: Немам предлога.

Председник већа: Одбрана?

Адв.Светлана Бобић: Ја бих само да констатује се да је овај предлог за Јенић Драгана био на сагласан предлог странака.

Председник већа: То је евидентно. Да ли има још предлога?

Адв. Александар Милосављевић: Ја немам.

Председник већа: Нема више предлога. Оптужени? Значи о свим предлозима је одлучено. Нема примедби на изведене доказе?

Констатује се да странке сагласно изјављују да је о свим предлозима одлучено, примедби нема.

Изволите, јесте ли хтели нешто да кажете? Оптужени Ђурђевић Зоран, изволите.

Опт.Зоран Ђурђевић: Па пошто су моји предлози сви одбијени, веома ми је јасно чему ово води. Да суду уопште није стало до истине, него да ће бити као и прошли пут поступак урађен како је урађен, да ћу бити осуђен опет на 20 година...толико.

Председник већа: Добро, то је Ваш коментар и Ваша примедба евентуално.

Нема више нових предлога у допуну доказног поступка.

Доказни поступак је завршен.

ЗАВРШНЕ РЕЧИ

Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Поштовано веће, господо судије. Ја у свему остајем при поднетој и измењеној оптужници КТРЗ број 7/08 од 01.09.2014.године, која је предата суду и странкама на припремном рочишту 02.септембра 2014.године, против Богдановић Дамира, Гаврић Томислава, Шевић Ђорђа, Алић Зорана, Ђурђевић Зорана и Ђекић Драгане за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 Кривичног закона Савезне Републике Југославије.

Као што је свима добро познато и представља опште познату чињеницу, а и изведеним доказима на главном претресу у поновном поступку то утврђено, Република Босна и Херцеговина пре проглашења своје независности од 03.марта 1992.године, била је једна од република бивше СФРЈ. Дана 06.априла 1992.године, Босну и Херцеговину је признала Европска заједница као самосталну државу а Босна и Херцеговина је примљена у Уједињене нације Резолуцијом донетом 22.маја 1992.године. Не улазећи у мотиве и разлоге оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине, са сигурношћу се може констатовати да је ратни сукоб започео почетком 1992.године, да су се оружани сукоби одвијали на целој територији Босне и Херцеговине, између оружаних формација на страни српског, тадашњег муслиманског, сада бошњачког и хрватског народа, и да је трајао рат

све до Дејтонског споразума 1995.године, а Дејтонски споразум био 21.11.1995.године. Општина Зворник налази се на самом источном делу Босне и Херцеговине и граничи се са западним делом Републике Србије и ова општина је такође била захваћена оружаним сукобима између оружаних формација на страни тадашњег муслиманског као већинског и српског као мањинског становништва. Почетак оружаних сукоба и на територији ове општине започео је априла месеца 1992.године, након неуспеле поделе власти између муслиманског и српског народа у овој општини. За читав период оружаног сукоба у Босни и Херцеговини може се са сигурношћу констатовати да су они били довољног обима и интензитета, да се у вези са почињеним ратним злочинима на те догађаје може применити Међународно право.

Изведеним доказима на више рочишта на главном претресу, у поновљеном поступку, доказано је по мом становишту да су овде оптужени Богдановић, Гаврић, Шевић, Алић, Ђурђевић и Ђекић Драгана извршили кривично дело које им је стављено на терет овом измењеном оптужницом тиме што су у периоду од почетка '92., до '95.године за време док је трајао ратни сукоб као припадници јединице „Симини четници“ српске стране у сукобу, на подручју Општине Зворник кршили правила Међународног права из члана 3 став 1 тачка 1 под А и Ц, IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.августа 1949.године, и Правилем 4 став 2 тачка А и Е и члана 16 II Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.августа 1949.године, о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, какав карактер има овај оружани сукоб, у конкретном овом предмету, тако што су све радње предузели саглашавајући се са предузиманим радњама и једних и других из своје јединице овде оптужених, па су дакле за радње описане у тачки 1 оптужнице у месту Скочић исто учинили оптужени Шевић Ђорђе, Алић Зоран, Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана, на начин ближе описан у оптужници, који разлози и докази који су изведени и у првобитном првостепеном поступку и у поновљеном поступку су таквог значаја и квалитета да се без разумне сумње може сматрати да су ову радњу учинили као саизвршиоци и имајући у виду све разлоге које сам за ову радњу навео у својој завршној речи приликом доношења првобитне првостепене пресуде, ја сада не бих понављао него бих остао при истим тим разлозима.

Такође сматрам да је доказана и радња описана у тачки 2 измењене оптужнице, која се односи за радњу кривичног дела која се догодила на месту званом Хамзићи у селу Шетић, а иста је стављена на терет оптуженима Ђурђевић Зорану и Алић Зорану. Такође, и за ову радњу у својој завршној речи приликом доношења првобитне првостепене пресуде навео сам довољно убедљивих разлога, при којим разлозима остајем и у овој својој завршној речи и такође не бих понављао те разлоге.

Мишљења сам и чврсто уверен да је доказана и радња описана у тачки 3 која се односи на догађаје који су се збили у селу Малеших, а односе се на оптужене Шевић Ђорђа, Ђурђевић Зорана, Алић Зорана, Богдановић Дамира, Гаврић Томислава и Ђекић Драгану. За сваку од ових појединачних радњи навео сам довољно убедљивих и квалитетних доказа да се све радње имају сматрати доказаним, како појединачна радња, тако и идентификација оних који су појединачне радње у овој тачки оптужнице предузимане.

Што се тиче тачке 4, а односи се на боравак у Клиси, Петковцима и Дрињачи, она је употпунила догађања од почетка описаних радњи до краја боравка оптужених на подручју територије Републике тадашње Босне и Херцеговине, а сада Босне и Херцеговине и дат је опис када је ко од оптужених напуштао јединицу „Симини четници“. Дакле, из ове тачке оптужнице јасно је до када је ко боравио у јединици „Симини четници“ и исту напуштао, тако да радње које су предузимане од тачке 1 до тачке 4, свакоме од оптужених су појединачно наведене.

Поновљени поступак уследио је након што је Апелациони суд својом пресудом Кж₁ По₂ 6/13 од 14.маја 2014.године, укинуо једна део првобитне првостепене осуђујуће пресуде, и у истој наложио да се у поновљеном поступку изведу поново поједини докази. Сматрам да је ово веће поступило у свему по примедбама Апелационог суда, а посебно бих ту апострофирао да је у поновном поступку испитивања заштићене сведокиње „Алфа“ отклонио једну примедбу из ове пресуде тиме што је сведокиња „Алфа“ потврдила у свему и у свим детаљима своје раније исказе из истраге и са главног претреса, а посебно да приликом сведочења у поступку истраге није користила никакве белешке, већ да је казивање текло на основу њеног сазнања.

Опис радње кривичног дела у измењеној оптужници дат је на такав начин који испуњава све услове да је свако од овде оптужених деловао као саизвршилац. Сматрам да је у поступку доказано саглашавање сваког од оптужених са предузетим радњама других окривљених као припадника јединице „Симини четници“ и да је то саглашавање било у тој мери и у том обиму који несумњиво указује да је кривично дело почињено у овом облику саучесништва. Ово је и зато по мом дубоком уверењу што је јединица „Симини четници“ којој су припадали окривљени једна компактна целина, под једном командом. Јединица која је у извршењу задатака деловала координирано између њених припадника па и у задацима који представљају радњу извршења овог кривичног дела, сваку појединачно од тачке 1 до тачке 4. Често су деловали са подељеним улогама у којима су се радње преплитале и надовезивале једна на другу, те сваки од окривљених у битноме учествовао у сваком чину описаном у радње кривичног дела. Свако од оптужених је био свестан својих радњи, противправности свога дела, и свестан радњи других саоптужених, па и лица која више нису међу живима а била су у овом кривичном поступку, па и лица чије идентитете нисмо утврдили а утврдили смо да су се те радње догодиле. Те њихова свест и воља чини облик виности директним умишљајем.

Са разлога детаљно датих у првобитној завршној речи сматрам да има довољно доказа да их суд огласи кривим, осуди на казне по закону и обавезе да плате трошкове кривичног поступка.

Имајући у виду првобитну првостепену пресуду, као и да је један део првобитне првостепене пресуде постао правноснажан, то се односи према оптуженом Шевић Ђорђу, моја оцена о висини казни које предлагем да се изрекну оптуженима је следећа: предлагем да се оптуженом Богдановић Дамиру изрекне казна затвора у трајању од две године, оптуженом Гаврић Томиславу казна затвора у трајању од десет година, оптуженом Шевић Ђорђу казна затвора у трајању од пет година, Алић Зорану казна затвора у трајању од десет година, Ђурђевић Зорану казна затвора у трајању од двадесет година и Ђекић Драгани казну затвора у трајању од пет година.

Приликом доношења и образлагања првостепене пресуде суд је у истој оценио све отежавајуће и олакшавајуће околности које сам ја истакао у својој завршној речи приликом завршетка главног претреса и са тог разлога и није ни било жалбе тужиоца у односу на ове оптужене, осим Шевић Ђорђа за друге висине казне, па сматрам да те околности које сам ја истакао у завршној речи а суд у својој пресуди навео приликом доношења првобитне првостепене пресуде, представљају довољан разлог и основ да се оптуженима изрекну ове висине казне.

Имајући у виду све околности које утичу да се оптужени обавезу да плате трошкове овог кривичног поступка, стоје и даље и ниједан од оптужених нема извињавајуће околности за ослобађање плаћања трошкова кривичног поступка, ја предлагем да суд оптужене обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка који

приликом овог поновног поступка, као и првобитног учињен, а суд исплатио из буџетских средстава. Хвала, толико.

Председник већа: Реците ми још за оптуженог Алић Зорана, пошто има меру забране напуштања боравишта, какво је Ваше мишљење поводом ове мере?

Заменик тужиоца: Према околностима које су мени познате и пред судом изнете на главном претресу, није се ништа променило да би ова мера била укинута, тако да ја предлажем да се и даље према овом оптуженом изрекне иста мера.

Председник већа: Добро, захваљујем.

Заменик тужиоца за ратне злочине остаје у свему код подигнуте оптужнице, сматра да су доказане све радње које су оптуженима стављене на терет и предлаже да их суд огласи кривим и казни по закону.

Предлаже да се Богдановић Дамир осуди на казну затвора у трајању од две године, Гаврић Томислав на казну затвора у трајању од десет година, оптужени Шевић Ђорђе на казну затвора у трајању од пет година, оптужени Алић Зоран на казну затвора у трајању од десет година, оптужени Ђурђевић Зоран на казну затвора у трајању од двадесет година и оптужена Ђекић Драгана на казну затвора у трајању од пет година.

Такође предлаже да се према оптуженом Алић Зорану продужи мера забране напуштања боравишта и предлаже да суд све оптужене обавезе на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пуномоћник оштећеног Зије Рибича, адвокат Марина Кљајић, изволите.

Адв. Марина Кљајић: Поштовано веће, као пуномоћник оштећеног Зије Рибича, ја се у потпуности придружујем завршној речи тужиоца. Сматрам такође да је током овог поновљеног поступка у потпуности доказано да су оптужени извршили по измењеној оптужници по свим тачкама све што им се ставља на терет, из истих оних разлога које је навео и заменик тужиоца, а које је детаљно изложио приликом изношења прве завршне речи, тако да нема разлога овај да се било шта од тога понавља. Само бих указала на пар детаља. Наиме, од момента укидања поставило се питање саизвршилаштва, питања саглашавања са радњама других, а посебно питање чувања страже, што су многи од оптужених оспоравали. Само питање чувања страже истицали су као апсолутно непотребно. На томе је посебно инсистирао оптужени Алић Зоран, говорећи, „од чега да чувамо стражу, када је то у питању територија под српском контролом, зашто да чувамо стражу, шта, у Скочићима, шта се дешава“. Међутим, хајде мало да погледамо ситуацију у том Скочићу. У том селу су живели Срби, Муслимани и Роми. Организовано се исељавају Муслимани и зову своје комшије Роме да им се придруже, а њихове комшије Срби им кажу, нема потребе да се исељавате, ви сте лојални, нисте ни на чијој страни, останите. Чак комшија полицајац им саветује, дођите сви када падне вече, када вам се учини да ситуација може бити несигурна, у кућу вашег сународника који је у Немачкој, која је празна, која је преко-пута моје куће, да будем ту близу, да вам помогнем. Што све указује, што су и сведоци мештани Срби из Скочића говорили, да апсолутно никаквих проблема нису имали са својим сународницима Ромима и да је постојала жеља да их заштите. Чување страже приликом рушења цамије, коме је та цамија сметала? Србима из Скочића није. Да су хтели

да је сруше, да су хтели да протерају, било шта, да учине нажалост својим комшијама Ромима, могли су много пре него што је дошла јединица „Симини четници“. Они то нису желели да учине и због тога је итекако било потребе чувати стражу. Уосталом, о томе зашто су они дошли и да су они и из других разлога чували стражу, помало се прибојавајући и супротне стране, пре, као и сада покојни, некада оптужени Стојановић Зоран, он је на транскрипту, тј. износећи своју одбрану 16. септембра 2010. године, на странама 7 и 8, на питање „каква је била наредба и чија, када су дошли у Малешкић“, рекао, „била је наредба да се обиђе село, да се види, има ли ту Муслимана војске“, на питање, „ко је рекао да треба то да урадите“, рекао је, „Сима“. Што значи да је постојала јако добра подела улога и да су сви они знали шта ко треба да ради. Уосталом, ако се мало осврнемо и на исказ сведока Сеније Бећиревић који прошли пут нисмо могли да користимо њен исказ из истраге, онда ми видимо да јединица „Симини четници“ има врло добар „modus operante“, иста ствар се десила мало пре у Цапардама и јединица улази у село, одваја мушкарце, жене, бира девојке које им се допадају, које постају заробљенице, ко преживи, ко не преживи. Сенија нам је испричала шта је ту било. Жена је, сви смо приметили, са великом муком рекла, „било је ту свашта и било је тога много, силовање, премлаћивање“. Исто то нам је причала и заштићени сведок „Алфа“, коју током читавог поступка на све могуће начине, оптужени покушавају да дискредитују као сведока. Наравно да и оптужени имају право да се бране на начин на који сматрају да то њима највише одговара, али управо сведочењем Сеније, ми смо добили потврду и о мотивима деловања јединице „Симини четници“, јер идентичну ствар понављају, а такође и о томе, како су се они понашали и шта су све преживели заштићени сведоци „Алфа“, „Бета“ и „Гама“. Седнија нам је сведочећи рекла да зна да су и заштићене сведокиње у Малешкићу биле силоване и да су морале да перу, спремају и чисте и врло јасно је рекла, „оду у акцију, а ти ако не спремиш, ако не очистиш, ако не буде све у реду када се они врате, добићеш батина“.

Што се тиче фотографија која су данас предочене, није било прилика да имамо увид у њих. Могу само да се осврнем да кажем да их не сматрам доказом да је заштићени сведок „Алфа“ лагала тврдећи да их је нашла перући блузу оптуженог Дамира, да то нису његове фотографије, него да је искористила фотографије, уствари од свог супруга. Чињеница је да је на тим фотографијама много људи, чињеница је да се они знају, чињеница је и да је Сима Богдановић био командант те јединице. Ко нама може да гарантује да нема још не знам ни ја колико комплета тих фотографија и да не постоји негатив и да се у сваком тренутку може направити гомила истих таквих. И тај доказ не сматрам релевантним.

Тakoђе бих се осврнула и на налаз вештака и оспоравања и узрока смрти и времена смрти. Мислим да је апсолутно јасно вештак рекао да датуми који су наведени не значе прецизан датум смрти и да се протеком толико времена, на основу скелетних остатака, датум ни приближно не може одредити, већ да се цени један шири контекст догађаја. Да се тамо свашта могло наћи, на подацима за покојног Исмета Рибича, наведено је, мај 1992. Сви смо чули, а нико оспорио исказ малог Зије Рибича, да је рекао да је гледао како му оца пребијају, да га је видео свог крвавог, да је одведен и да је између осталих убијен. Једини који је могао да да податак, релевантни податак, када је страдао Исмет Рибич и када је страдала његова мајка и све његове сестре, Зијо је дао управо овде пред свима, пред овим судом, а нисмо чули да је ико рекао, не Зијо, нису тада страдали и нису страдали ту где говориш.

Тужилац је предложио да се изрекну одређене казне. Навео је да је изнео све отежавајуће околности. Не би их сада понављала. Само желим да истакнем једну ствар, да судско веће приликом одмеравања казни, има у виду да је том приликом убијена сва ромска популација коју су затекли, сем три оштећене које су служиле као бело робље. Међу убијеним је било седморо деце, дете од 2, 4, 5, 7 и 10 година и двоје деце од 13

година, а успут су Зијину сестру, која је имала 13 година, пре него што је стрељана, силовали. О последицама дела преживели, ово судско веће комплетно није имало прилику да види како изгледа, председница већа јесте, како изгледа сведочење оштећених, колико то њих потреба, колико и дан-данас трпе трауме, њихова сведочења су прекидана, уз лекарску интервенцију. И видели смо сви веома бурну реакцију заштићеног сведока „Бете“, када је у једном тренутку затражила да уђе у судницу и да, како је рекла, види очи оптужених. То јасно указује на последице које су трајне и које ће оне носити док су живе. Тако да молим веће да све то има у виду приликом одмеравања казне. Хвала.

Председник већа: Хвала.

Пуномоћник оштећеног Зије Рибиха, адвокат Марина Књајић у свему се придружује завршној речи заменика тужиоца за ратне злочине, анализира изведене доказе и предлаже да суд оптужене огласи кривим.

У преосталом делу, све како је то евидентирано аудио техником овога суда.

Бранилац оптуженог Богдановић Дамира, адвокат Милосављевић Александар.

Адв. Александар Милосављевић: Поштовано веће, сматрам да као и приликом одржавања првог претреса односно пре прве првостепене пресуде, ниједним изведеним доказом није доказано да је Дамир Богдановић учинио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 став 1 КЗ СРЈ, како му се оптужницом ставља на терет.

У свему остајем при завршној речи коју сам већ изнео и ако ми дозволите, узео бих слободу само да истакнем неке, по мени, најважније чињенице. Као прво, у самој оптужници Дамир Богдановић не дели, нема исти положај као и остали оптужени, хоћу рећи он није учествовао у већини дела која му се ставља на терет, тако да се први пут помиње тек под тачком 3., значи у селу Малеших. Као друго, њему се на терет ставља нечовечно поступање које тужилац описује у две полуреченице, под 1) то је фамозно прање фамозне кошуље, а доказ за то су слике и 2) да их је, да је сведоке „Алфу“, „Бету“ и „Гаму“ терао да чисте просторије. Што се тиче првог дела односно првог помињања Дамира Богдановића, сложио бих се са колегиницом, пуномоћником оштећених, да фотографије које су нађене у, наводно нађене у џепу у кошуљи Дамира Богдановића, не могу бити никакав доказ. Исто тако као што колегиница тврди да је су фотографије могле бити направљене на разне начине, у потпуности се слажем са њом. На судском већу је да процени и да прихвати да се Дамиру Богдановићу овде суди за озбиљна кривична дела, са озбиљно запрећеном затворском казном и да би свакако одлука, евентуална одлука морала бити заснована на чињеницама које су доказане ван разумне сумње. По мени, управо исказ пуномоћника оштећеног у потпуности потврђује мој став да нема доказа ван сваке разумне сумње, односно да ствар није доказана ван сваке разумне сумње.

Осврнуо бих се и на то, како је протекло сведочење самог сведока „Алфе“, у другом, Ви сте је овај пут видели, сматрам да је њен исказ у принципу на неки начин бацио ново светло на понашање самог Дамира Богдановића. Када је у питању припрема хране, изјаснила се о томе да је реч о палачинкама које су и саме јеле. Што се тиче самог сведока, сматрам да је његов кредибилитет у најмању руку веома споран, јер из изведених доказа током поновљеног главног претреса, сматрам да ионако споран кредибилитет још је пољуљан због необоривих чињеница да је имала јако велике мотиве да сведочи на начин као што је сведочила, због тога што је хтела да заштити и себе од кривичног прогона и свог супруга, за кога се очигледно види да је био припадник јединице и да му је требало

бити суђено за ратне злочине, у најмању руку, као и овде присутнима, а то се ипак није десило. Врло је занимљиво да он сведочи да никада није био у Босни и тако даље.

Под претпоставком да се све десило и да прихватите став тужиоца да је у потпуности доказана оптужница, скрећем Вам пажњу на стандарде који су постављени у оном чувеном Хашком трибуналу, када је у питању нечовечно поступање према заробљеницима и цивилном становништву. То су правна питања која сам ја написао у завршној речи и да Вам не одузимам више времена, приложио бих је у целини.

Председник већа: Ја се Вама захваљујем.

Адв. Александар Милосављевић: Дакле, да закључим, сматрам да Дамир Богдановић изведеним доказима, његова кривица није доказана и предлажем судском већу да га ослободи сваке кривице. Хвала.

Председник већа: Бранилац адвокат Милосављевић Александар прилаже суду завршну реч у писаном облику. Истиче да ниједним доказом није утврђено да је Дамир Богдановић извршио кривично дело које му је оптужницом стављено на терет и предлаже да суд оптуженог Дамира Богдановића ослободи од сваке кривице.

Бранилац оптуженог Гаврић Томислава, адвокат Милан Бирман.

Адв. Милан Бирман: Адвокат Милан Бирман. Поштовани суде, као бранилац окривљеног Гаврић Томислава, у потпуности оспоравам чињеничне и правне наводе из измењене оптужнице Тужилаштва за ратне злочине, КТ РЗ 7/08 од 01.09.2014. године. Сматрам да ниједним доказом у току поступка није доказано да је окривљени Гаврић Томислав извршио кривично дело које му се оптужницом ставља на терет и из разлога прописаних одредбом члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП предлажем да суд у односу на Томислава Гаврића донесе ослобађајућу пресуду.

Након овакве завршне речи тужиоца и његовог позивања на завршну реч коју је дао у претходном поступку, у којој је извршио анализу доказа која је прихваћена тада од стране суда, а које је резултирало укидањем пресуде, ја ћу се такође позвати на анализу доказа коју сам изнео у завршној речи на главном претресу дана 12.02.2013. године. Ништа од примедби које су тада изнете, које су изнете у жалби и које су прихваћене од стране Апелационог суда у међувремену није отклоњено.

Осврнућу се само на у међувремену два исказа, то су исказ сведока Сеније Бећиревић и исказ заштићеног сведока „Алфа“. Сенија Бећиревић када је у питању окривљени Гаврић Томислав, даје свој исказ. У њему се осврће на личност окривљеног Гаврић Томислава, што сам ја указивао и у претходној завршној речи и говорио и у жалби, о томе да је онај ко је насилник, насилник је увек према женама, а не у једном појединачном случају и тако даље, када је у питању сведок „Гама“ која је казивала, када се Сена изјашњавала или Сенија Бећиревић, о личности окривљеног Гаврић Томислава. Мислим да судско веће из тога може да изведе један добар закључак. Исказ заштићеног сведока „Алфа“, ја нисам нажалост био присутан на том главном претресу, па нисам имао та непосредна опажања, а оно се своди само на транскрипте које сам узео са главног претреса. За мене је то, да Вам кажем, можда по први пут, а нисам од скора у послу који радим, у најмању руку чудно. Такав отклон у казивању сведока у једном кратком временском периоду, по транскриптима бих рекао да се ту ради можда о десетак, петнаест минута, о једној причи о Гаврић Томиславу, о томе како је он добар, супер, сјајан, помогао и тако даље, до приче о томе, да ју је Гаврић Томислав силовао, па онда конструкција

реченице на овој страни, сада ћу Вам рећи, 29, у коме се не зна ни шта уствари сведок уопште каже, не можете уопште закључити шта каже, „он је дошао човек“, страна 29, „није нас никада дирао; он нас је мучио, да нас бије, никада ме није био тај Гавра“. Да ли она прича о лицу за које је питана, Бане или о чему прича, али до те мере је нарушен кредибилитет тог сведока, њеним исказима које је давала, ово је четврти пут, четврти пут и четврти пут она поново другачије казује. Ја сматрам да на том исказу не можете засновати пресуду у односу на окривљеног Гаврић Томислава, мислим и у односу на било ког другог окривљеног, јер у крајњем случају ту морате да поступите у принципу у сумњи у корист окривљеног и да овај, у односу на Гаврић Томислава донесете ослобађајућу пресуду. Ето толико, хвала, немам ништа више.

Председник већа: Хвала.

Бранилац адвокат Милан Бирман оспорава чињеничне и правне наводе оптужнице и сматра да ниједним доказом није доказано да је оптужени Гаврић Томислав извршио кривично дело које му је стављено на терет. Предлаже да суд донесе ослобађајућу пресуду. У осталом делу, све како је евидентирано аудио техником овога суда.

Бранилац оптуженог Шевић Ђорђа, адвокат Симић Сениша.

Адв. Сениша Симић: Поштоване судије, председнице већа, прво да кажем да је најтеже оптужити, али је и најтеже бранити невиног човека. Шевић Ђорђе је невин, он није извршио кривично дело које му је стављено на терет. Уопште о статусу Шевића који је овде, кога овде доводе из затвора где је он издржавао казну, ја бих хтео само на почетку да цитирам речи тужиоца за ратне злочине Републике Србије, господина Владимира Вукчевића, који је у његовом интервјуу за „Време“ од 12. јануара 2006. године, изјавио везано за Шевић Ђорђа, овде присутног, па каже, говорећи о Сјеверину, он каже: „Након тога, радио сам на случају „Сјеверин“, против четворице оптужених, предвођених Миланом Лукићем, данас хашким оптужеником. Колико смо напредовали, напредак направиле од тог времена, у законодавном смислу, показује чињеница да би тада, да је у то време постојао институт сведока сарадника, тада оптужени Ђорђе Шевић вероватно тај статус добио“, а сада ово подвлачим, „јер је био спреман да говори, а никога није убио“. Дакле, Шевић Ђорђе је и у овај предмет стављен, ја не знам који је то разлог, највероватније да би се извршио неки притисак на њега, да би он евентуално некога теретио, јер он је факат био тада у одређеном периоду на месту где је дејствовала, односно где се налазила јединица која се колоквијано зове „Симини четници“. Гледајући оптужницу и читајући оптужницу која је прецизирана, значи оптужницу од 01.09.2014. године, ја сада нећу да се позивам овде на део где смо ми већ доказали да Шевић Ђорђе, јер је тај део испуштен, односно изостављен из ове оптужнице, јер је постала правноснажна у том делу, он је овај, правноснажно практично за догађаје у месту званом Хамзићи, у селу Шетићи, значи тај део изостављен је, јер је доказано да он ту није учествовао.

Читајући оптужницу, ја сам покушао да нађем радњу извршења кривичног дела које је њему стављено на терет. Овде не постоји ниједна радња која се оптужницом Шевић Ђорђу ставља на терет. У месту Скочићи он се наводи као учесник догађаја, да је учествовао у такозваној акцији у селу Скочић, где је срушена цамија, значи не наводи се уопште да ли је он био минер, да ли је он постављао експлозив, да ли је он био у близини, да ли је, како се каже, чувао стражу, значи њега само има у наслову овде, с тим што се нигде не прецизира коју је он конкретну радњу извршио, значи морао је неку радњу да

изврши, барем да гледа, ако ништа друго. Значи, уопште његово присуство овде јесте само у наслову оптужнице, где се наводи да је он учествовао у тој акцији. Он није учествовао у претресу куће, тужилац врло детаљно наводи ко је претресао куће, ко је одузимао ствари, ко је тукао, мучио, међутим, он овде не наводи Ђорђа Шевића да је било коју радњу извршио. То говори у прилог тврдњи одбране, а и практично његова одбрана овде се своди, он ћути, он не жели да износи детаље, он не признаје извршење кривичног дела, али имајући у виду колико већ практично робија најстрожу могућу казну, а никога није убио или већ у неком другом предмет, сада да се не позивам на тај предмет, он овде, ја када сам први пут са њиме разговарао, он је свестан тога да по нашем важећем Законнику, и ако су, и ако је тужилац сматрао другачије, значи он је тада осуђен на најстрожу казну од 15 година, пошто је био млађе пунолетно лице. Било која казна овде да му се да, пет, десет година, петнаест, када се саберу и када се јединствена казна, он не може да буде овај, барем према мом скромном знању из кривичног права, осуђен значи на строжију казну него ову што јесте. Међутим, ја сам са њим разговарао и покушавао сам овде баш да допрем до тога и да видим, где би постојала нека, да кажем, колоквијална опасност за одбрану. Овде нико њега не помиње, поготову овде да је било коју радњу извршио, да је било шта предузео. Што се тиче догађаја у селу Малеших, опет је иста ситуација. Нигде се не наводи да је он било кога држао неовлашћено, да је некога приморавао да му спрема храну, да му пере одећу, униформу, да чисти кућу где је живео, да спремају храну, даље да је евентуално имао са неким сексуалне односе на силу, да је даље, да је било какву силу, претњу или шта примењивао према заштићеним сведокињама које су овде наведене. То је јасно због чега је то тако. Сви докази говоре да је он живео са овде оптуженом. Према томе, нелогично је да, са оптуженом Ђекић Драганом, нелогично је да било ко њему осим ње пере, јер он живи тада са њоме, нелогично је да он било шта предузима од било каквих радњи, да неко други и трећи кува, зато што је храна, како је и доказано овде, доношена, што је у складу са одређеним војним доктринама, из њихове централне кухиње, из Зворника. И те палачинке чак које наводе те сведокиње и које је помињао колега, значи нико њему то не спрема, значи он живи са њоме и он једноставно ни у каквом другом контексту није ни помињан ту, осим као овај, човек који живи са Ђекић Драганом. Тако чак се о њему изражава и заштићена сведокиња „Алфа“, која није ни знала његово име, иако су јој више пута органи откривања и тако даље, покушавали да овај то некако наметну његове податке. У овом поступку који смо ми овде, где смо ми учествовали до сада, и сведоци који су испитани Ксенија Бећиревић, она не помиње Шевића, Јеремић Радослав звани „Мрки“ који је супруг заштићене сведокиње „Алфа“, он га не познаје. Значи није му чак ни познато његово име. Из свих тих доказа и података, може се извући један једини закључак – да Шевић Ђорђе није предузео ниједну једину радњу која би представљала радњу извршења овог кривичног дела које се њему ставља на терет. Он је морао барем нешто да уради. Сама припадност јединици и припадност јединицама српске војске, било регуларне, било нерегуларне и тако даље у том ратном сукобу који је тужилац лепо описао и навео, сама припадност тој јединици не значи да је он извршилац кривичног дела. На крају крајева, ако би неко сматрао да и припадност српској јединици на територији Босне и Херцеговине у ратном сукобу који је био међународно признат, сада да не цитирам то, он је и осуђен за то што је припадао томе. Према томе, било какво, било каква квалификација његове радње овде, овде не би представљала кривично дело које се њему ставља на терет.

Ја сам у завршној речи на прошлом главном, односно на главном претресу који је претходио, претходној, мало детаљније говорио о продуженом кривичном делу и тако даље, па Вас сада не бих око тога овај, не бих замарао, али у принципу остајем при свим наводима завршне речи које сам тада изнео, па због тога, молим да се овај, донесе таква одлука, да се Ђорђе Шевић ослободи од било какве кривице, односно он није извршио

ниједно од радњи кривичног дела, па молим да се донесе ослобађајућа пресуда у односу на њега.

Председник већа: Хвала.

Бранилац адвокат Симић Синиша наводи да оптужени Шевић Ђорђе није извршио кривично дело које му је оптужницом стављено на терет и истиче да не постоји ниједна радња која је оптуженом стављена на терет. Сама припадност јединици не значи да је извршилац кривичног дела. У свему остаје код завршне речи коју је дао у претходном поступку и предлаже да суд оптуженог Шевић Ђорђа ослободи од било какве кривице.

Бранилац оптуженог Алић Зорана, адвокат Кузовић Јасминка.

Адв. Јасминка Кузовић: Поштована председнице, уважени чланови већа, тужиоце, уважене колеге и сви присутни, оптужницом заменика тужиоца за ратне злочине оптуженом Зорану Алићу се ставља на терет да је као саизвршилац учинио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142 став 1 у вези чл.22 КЗ СРЈ. Међутим, сматрам да Тужилаштво није доказало да је окривљени учинио дело које му се овом оптужницом ставља на терет. Тачком 1 наведене оптужнице, Тужилаштво је ставило на терет окривљеном Зорану Алићу да је приликом рушења, наводног рушења цамије, наводно чувао стражу. Међутим, нема ниједног доказа да је окривљени Зоран Алић учинио горе наведену радњу. Наиме, у наведеној оптужници, није назначена и потпуно описана радња извршења оптуженог Алић Зорана, као саизвршиоца у погледу догађаја у селу Скочић, односно рушења цамије. Наиме, само бих подсетила да је штуро и уопштено назначење у оптужници, да је оптужени Зоран Алић у време и у близини места рушења цамије наводно чувао стражу, је свакако недовољно, неконкретизовано и пре свега, неистинито и произвољно закључивање о постојању радњи и понашања на страни оптуженог Зорана Алића, који ниједним доказом нису доказани током поступка, већ се тај закључак изводи једино из чињенице присуства оптуженог Зорана Алића у близини села Скочић. Такође оптужени Зоран Алић никада није изјавио да је чувао стражу, нити да му је то било ко и било када наредио, односно он никада није изјавио да је од некога добио наредбу да буде на одређеном месту, положају, односно да пази или дојави или заустави наилазак непозваних лица, што по правилима војних или других оружаних формација, подразумева појам чувања страже. Ја бих опет поставила питање, а од кога је и требао Зоран Алић да чува стражу, јер је то било српско село, српска територија, тако да је након иселјавања муслиманског становништва, ту су искључиво Срби били. Подсетила бих, такође и на чињеницу да је оптужени Алић у критичном, у време дешавања те радње, био малолетно лице и само бих навела да, молим...?

Председник већа: Оптужени Алићу, немојте ми упадати овако у сред давања завршне речи и то Вашег браниоца. Наставите.

Адв. Јасминка Кузовић: Извините, а посебно бих подсетила, посебно бих подсетила да је у време спорних догађаја, окривљени Зоран Алић био малолетно лице и да је по сведочењу осталих окривљених, који немају разлога да бране Зорана Алића, значи на питање шта је он радио у том периоду, само бих подсетила да је покојни Зоран Стојановић рекао да се он стално вртео око камиона, да није смео ни на стражу да иде, да је оптужени Томислав Гаврић рекао да су га сви третирали као клинца, да је био потрчко, да је исто то и Драгана Ђекић изјавила, да је њој конкретно помагао око мотања завоја и да је исто био

потрчко. А посебно бих подсетила на сведочење сведока Сеније Бећировић од 19.03.2005. године, где је рекла да је, овај, Зоран Алић био као дете, детињаст, ето. Значи овакво изјашњење сведока Сеније Бећировић и осталих оптужених о улози, положају и радњама које је предузимао оптужени Зоран Алић, а све везано за критични догађај, је доследно, јасно и уверљиво, а ни из једног другог доказа значи није утврђено да је оптужени Зоран Алић чувао стражу. Тачком 2. наведене оптужнице, такође се оптуженом Зорану Алићу ставља на терет да је наводно чувао стражу приликом, када је убијено 27 цивила ромске националности.

Међутим, оптужени Зоран Алић није учинио радњу под тачком 2. наведене оптужнице, нити из било ког доказа то произилази. Наиме, Тужилаштво није понудило ниједан доказ на основу кога би се могао извести закључак, да је оптужени Зоран Алић чувао стражу, односно није навео од кога је чувао стражу, као и евентуално ко му је наредио да чува ту стражу. Значи, не може се извести закључак да је том приликом неко оптуженом Зорану Алићу дао задатак или наредбу да буде на одређеном месту или да нешто дојави односно да чува стражу, нити је он то чинио. Поред тога, посебно бих нагласила да оптужени Зоран Алић чак није имао ни сазнања о радњама описаним под тачком 2. оптужнице, у време извршења те радње. Е сада чак и да су се радње описане у пресуди догађаје, што у овом поступку није доказано, оптужени Зоран Алић не би имао начина да исте спречи, обзиром да у јединици није имао командну функцију, а у спорном периоду је, као што знамо, био малолетан, те у односу на остале није био у позицији ауторитета. Осим тога, не заборавимо да се радило о ратним околностима, које по природи ствари, не остављају могућност да неко утиче на понашање других, без да себе доведе у животну опасност.

Тачком 3. наведене оптужнице, оптуженом Зорану Алићу се ставља на терет да је тукао овај заштићену сведокињу „Алфа“ ногама и са цеви од ручног бацача и да је силовао оштећене „Алфа“ и „Бета“. Међутим, ни из једног изведеног доказа такође не произилази да је он учинио ове радње које му се тачком 3. оптужнице стављају на терет. Наиме, подсетила бих да су заштићене сведокиње „Алфа“ и „Бета“ дале безброј контрадикторних, нелогичних и пре свега неистинитих исказа о наводно истом догађају, што доводи у питање поузданост таквих исказа и кредибилитет таквих сведока, таквог сведока. Посебно бих истакла чињеницу да у истрази заштићени сведок „Алфа“ није помињала да је оптужени Зоран Алић тукао и силовао, да би на главном претресу изјавила нешто друго. Напомињем да сам оштећеној „Алфа“ предочила транскрипт њеног исказа датим пред истражним судијом на странама 20, 21 и 22, а где је она прецизно изјавила, ко је све силовао и да је она на директно питање истражног судије, па сада цитирам, који је пита, значи „када кажеш Зоран из Лознице, то је тај?“, заштићена сведокиња одговара: „Да, Зоран, овај Трчко што га зовемо, то је тај, он је био“. Тако је овим објашњено на кога је она уствари мислила када је у истрази помињала неког Зорана из Лознице. Али је на директно питање истражног судије објаснила да је то био покојни Зоран Стојановић звани Трчко из Лознице. Узгред, оптужени Зоран Алић је из Ваљева, а не из Лознице. Треба такође имати у виду да приликом давања њеног исказа, у истрази нису били присутни ни покојни Стојановић Зоран ни оптужени Алић Зоран и исказ дат у истрази је дат много година раније, а исказ на главном претресу много година касније. Обзиром да је заштићени сведок на главном претресу 26.04.2012. године изјавила да када би се нашле заједно све три заштићене сведокиње и када су могле несметано да причају, значи када није био присутан нико друго из јединице, на питање оптуженог Зорана Алића, да ли јој се том приликом некада, да ли им се том приликом заштићена сведокиња „Алфа“ жалила да је оптужени Зоран Алић тукао или на било који начин малтретирао, изјавила да јој се оштечена „Алфа“ никада није жалила, да се тако нешто десило, нити је она то видела или

чула, а посебно бих истакла да је сведок Сенија Бећировић која је врло искрено и верно сведочила, на главном претресу одржаном 19.03.2015. године такође изјавила, обзиром да је навела да је врло често разговарала и контактирала са оштећенима „Алфом“, „Бетом“ и „Гамом“, да јој се „Алфа“ и „Бета“ никада нису жалиле да их је оптужени Зоран Алић тукао, силовао, нити је она то видела или чула. Управо због чињенице да су заштићена сведокиња „Гама“ и сведок Сенија Бећировић изјавили да им се заштићени сведок „Алфа“ никада није жалила, нити су оне то виделе или чуле од некога да их је оптужени Зоран Алић било када тукао или силовао, а како би се утврдило шта се стварно десило, тражила сам и суочење између заштићене сведокиње „Алфе“ и „Гаме“ на ту околност. Значи, у ситуацији где постоје потпуно различити искази, односно два исказа која доводе у питање веродостојност исказа оштећене „Алфе“, било каква сумња би морала бити прихваћена у корист окривљеног Зорана Алића. Такође тврдња оштећене „Алфе“ да је оптужени Алић тукао по леђима са цеви од ручног бацача је неистинита и нелогична и само бих напоменула да је бојева глава тешка 105 килограма, па се поставља питање, како је могуће да неко са 17 година који при том изгледа као дете, може да туче њу са таквим оружјем.

Такође, не бих сада понављала, још многе неистине је изјавила сведок оштећена „Алфа“, тврдећи, на пример, да није просила у Лозници, а видели смо из исказа оштећене „Бете“ да је она просила у Лозници, значи сматрам да заштићени сведок „Алфа“ се не може сматрати поузданим сведоком, обзиром да постоје посебне околности које указују на сумњу о њеној поузданости као сведока, а њени искази су контрадикторни изведеним доказима. Значи лични интереси сведока „Алфе“ тесно су везани за овај поступак, што су већ моје колеге рекле, обзиром да је њен супруг у спорном периоду боравио на местима где су се одвијали предметни догађаји и био припадник јединице, а њему се у овом поступку не суди, што је битно утицало на сведочење овог сведока.

Оштећена „Бета“ је изјавила на главном претресу одржаном 25.04.2012. године, да су оптуженог Зорана Алића сви звали „Али“ и да га она таквог зна. Међутим, то је апсолутна неистина, да су Зорана Алића тако звали, пошто га под тим именом нису познавале чак ни оштећене „Алфа“ и „Гама“. Наиме, нагласила бих посебно да је оптужени Дамир Богдановић на главном претресу на моје питање, како су у јединици звали оптуженог Зорана Алића, изјавио, „сви су га звали „Зока“, а исти такав одговор је дала и сведок Сенија Бећировић, када је рекла да су Зорана Алића сви звали „Зока“. Тако да се поставља питање, на кога је, уствари, оштећена „Бета“ мислила, када је помињала неког „Алија“, а посебно када се има у виду да је на моје питање као браниоца, колико је он имао у спорном периоду година, изјавила да је он имао 23 односно 25 година, а изјавила бих, подсетила бих да је он тада имао 17 година и да је изгледао као дете, значи изгледао је још млађе него што је имао година. Значи код оптуженог Алић Зорана се очигледно ради о замени идентитета личности, па су неосноване тврдње да је он учинио радње које му се тачком 3. оптужнице стављају на терет. Посебно што заштићени сведок „Бета“ није никада навела када је наводно тужени Зоран Алић силовао и како је дошло до тога. Према томе, значи нема доказа да је оптужени Зоран Алић починио радње које му се тачком 3. наведене оптужнице стављају на терет.

Значи, дакле, из свих изведених доказа, се може утврдити да оптужени Алић Зоран није извршио дело које му се ставља на терет, па остаје нада да ће судско веће имати у виду не само пуке тврдње Тужилаштва, већ и успех са којим је он то успео и да докаже, тако да због тога предлажем у односу на оптуженог Зорана Алића изрицање ослобађајуће пресуде, а предлажем такође да му се укине мера забране напуштања боравшта. Хвала.

Председник већа: Захваљујем.

Бранилац адвокат Кузовић Јасминка истиче да није доказано да је оптужени Алић Зоран извршио кривично дело које му је стављено на терет, детаљно анализира изведене доказе, тј. исказе оштећених „Алфа“, „Бета“ и „Гама“, износи своју оцену доказа и предлаже да суд оптуженог Алић Зорана ослободи од кривичне одговорности.

Такође предлаже и да се према Алић Зорану укине мера забране напуштања боравишта. У осталом делу све како је то евидентирано аудио техником овога суда.

Светлана Бобић, бранилац оптуженог Зорана Ђурђевића.

Опт. Зоран Ђурђевић: Ја се извињавам, ако могу до тоалета?

Председник већа: Хајде, направимо паузу, идите до тоалета, ево чекамо Вас овде.

Констатује се да је настављено са завршним речима.

Бранилац оптуженог Ђурђевић Зорана, адвокат Светлана Бобић.

Адв. Светлана Бобић: Поштована председнице већа, поштовани чланови већа и сви остали присутни, поново користим прилику да изразим жаљење због свега онога што се у рату од 1991. до 1995. године догодило свим жртвама на територији бивше Југославије. Али сматрам да правда неће бити задовољена, уколико за те радње буду осуђени они који томе нису криви и они за које није доказано да су криви. У односу на мог брањеника постоје два питања: једно питање је, идентитет односно истовестност идентитета са Зораном из Шапца кога помиње сведок „Алфа“ у свом сведочењу, за који ја сматрам да није утврђен, а друго питање је, радње Зорана из Шапца за које оптужница терети мог брањеника. У погледу идентитета у поновљеном поступку изведен је један доказ који сматрам кључним у овом поступку. Наиме, свима је познато, окривљени је доставио фотографију која је из времена када су се дешавале те радње, кој су предмет оптужнице, у униформи у боји, где се јасно види лик мог брањеника, препознали су га и веће и тужилац, пре него што је предочен сведоку „Алфа“. Сведок „Алфа“ није препознала мог брањеника на тој слици. Претходно га је препознала на фотографијама, на оне друге две фотографије које су, једна је, мој брањеник је имао 26 година у време када су се догађали спорни догађаји и та фотографија је из тог времена. Ове друге две фотографије су, једна када је имао 18 година, значи 8 година раније и једна када је имао 45 година, 20 година касније. Не можемо него да кажемо да је зачуђујуће да и те две фотографије су оне које је њој предочавала полиција. Због тога је одбрана и инсистирала на саслушању, али мислим без обзира што је суд одбио да овај да се саслушају ови радници МУП-а, мислим да је јасно да су те фотографије у спису овај оне које су предочаване сведоку „Алфа“. Невероватно је да неко не може да препозна лице на фотографији из времена када се дешавало то што се дешавало, а може да га позна осам година када је био млађи и двадесет година када је био старији. Поред тога, просто тиме сматрам да су у вези идентитета и утврђивања идентитета мог брањеника апсолутно отклоњене све сумње да је мој брањеник Зоран из Шапца, тај којег „Алфа“ помиње у сведочењу. Поред тога, ја ћу дати овај писану завршну реч, али само ћу се укратко, у којој се позивам на транскрипте и делове списка где је то наведено, али овде ћу само рећи оскудно.

Сведок „Алфа“ оптужује мог брањеника за већи број радњи. Према томе, претпостављамо да га је познавала, да га је препознала када је ишла, када је следећи пут дошао па радио нешто од тих радњи које су наведене у оптужници и које она помиње у

свом сведочењу. Када је суд на сва питања суда, бранилаца и свих осталих у вези описа Зорана из Шапца, сав њезин опис своди се на црна брада и нема другог описа и да има чудне очи. Већи део чланова те јединице је имао црну браду, не знам по чему га је препознавала и не знам по чему је уопште, не мог брањеника, него Зорана из Шапца, јер она не описује никако другачије. Онда се ту радило о препознавању на више начина, сви то знамо, па ћу само укратко рећи. У врсти, у судници не може да га препозна, не препознају га „Бета“ и „Гама“, за које „Алфа“ тврди да их је он силовао. Они се не сећају тог силовања. Сећају се свега осталог, само се не сећају, значи све те три сведокиње заштићене препознале су ту у врсти у судници све окривљене, сем мог брањеника. После тога је било, после тога су сведоку „Алфа“ предочене овај неке фотографије. Она је за три лица рекла да је подсећа на Зорана из Шапца, на фотографији „В“, на фотографији „Г“ и на фотографијама мог брањеника, с тим што је за сведока Јовића тврдила више пута са сигурношћу, описивала зашто га позна као Зорана из Шапца, па када је председник већа рекао, захтевао од Зорана Ђурђевића да каже ко је на тој фотографији, па речено да је то сведок Јовић, онда се сведок „Алфа“, биле су јој том приликом предочене фотографије мог брањеника и сведока Јовића. Са сигурношћу тврди да је сведок Зоран Јовић из Шапца, када је веће обавестило, односно мој брањеник да он то није, о идентитету тог лица на које је она указала, онда она указује на преостале две фотографије. Између осталог, правилима која се односе на препознавање, овај, то је недозвољени доказ, два пута предочавати исте фотографије сведоку, а посебно је недозвољено утицати на сведока, на тај начин, на који је у том тренутку утицао председник већа. Дакле, рекао пред њом у више наврата, „Ђурђевић Зоран из Шапца, није Јовић“ и онда јој после тога предочава фотографије, за које је она већ пре тога погледала и рекла да није Зоран из Шапца. После тога је било, овај, ја се извињавам, то све скупа указује да то препознавање и до сада је било упитно и непоуздано, а у овом тренутку, након овога што га не познаје из тог времена, ја сматрам да је апсолутно неприхватљиво и нема образложења, да га не познаје од онда када се то догађало, а зна како ће изгледати двадесет година после тога и зна како ће десет година пре тога, при чему напомињем, да се то не ради о неким годинама када се човек не мења, битна је разлика између његовог лика када је имао 18 година, 26 и 45. Тако да сматрам да би веће требало ово да узме у обзир и да утврди да идентитет, истоветност идентитета свакако није утврђен. Али обзиром да овај, поред тога напомињем, у вези идентитета сведока „Алфе“, ја сам у више наврата овај указивала, знамо да се то налази у овај затвореном делу списка, међутим, у ономе делу који је нама доступан био, стоје идентификациони документ и извод из књиге рођених и извод из књиге венчаних и остали документи који се односе на сведока „Алфа“ и овај, из њих произлазе и то је неспорно овде, овај утврђено, произилазе разлике у подацима. Сада смо чули од овај полицијског службеника да је идентитет сведока утврђен на основу њене изјаве. То је у најмању руку, не знам како да прокоментирам то, али ја не знам да ли постоји пропис на основу којег се може на тај начин утврђивати идентитет тачније о утврђивању идентитета постоје нека правила како се то чини, тако да сматрам да је и то спорно нарочито из околности што је сведок Јеремић који каже да је њен супруг, после тога оспорио и оне неке његове изјаве у којима је он нешто потврђивао, њезин идентитет. Изјавио је да не позна оне све документе, изводе из књиге венчаних и тако даље. Толико о томе. Али обзиром да оптужница терети мог брањеника за радње Зорана из Шапца, ја морам да без обзира на то што одбрана тврди да не постоји истоветност, ја морам да прокоментаришем у вези тих радњи које су наведене у оптужници. Апелациони суд је у погледу тачке 1 и 2 оптужног акта имао неке примедбе у вези прецизирања радњи појединих саизвршилаца и тако даље. Тужилаштво, суд није био у могућности да утврђује другачије него што је утврђивао и да ради другачије него што је радио обзиром на то да тужилаштво је...оптужница је, садржај оптужнице

идентичан изреци пресуде претходне. Тужилаштво нити је модификовало оптужни акт у смислу да нешто уподоби одлуци Апелационог суда, нити је обзиром на то да је сматрао да не треба да модификује оптужни акт, наравно није предложило ни доказе за то. Ја сматрам да је на тај начин тужилаштво прећутно одустало од овог дела оптужбе, али је ту тежину ставило на веће које свакако има на располагању или да поступи супротно ономе на шта је упутио Апелациони суд, или да одбаци тај дио оптужног акта. Тако да сматрам да тужилаштво на неки начин упућује суд да то уради.

У погледу рушења цамије и догађаја у селу Скочић, да не дужим, значи ништа није од овога утврђено које конкретно радње су предузели поједини окривљени, ко је на који начин учествовао у рушењу цамије и тако даље. Само могу да напоменем да овде у поступку, да се цамија, према оптужном акту цамија је срушена тако што је минирана. Овде у поступку није изведен ни један доказ нити је реч било о томе да ико од ових окривљених, не само мој брањеник има знање и способности за те радње. Према томе није ово учешће овакво, самим присуством које такође није доказано, је крајње спорно, али спорна је сама чињеница што тужилаштво није уподобило оптужни акт и мислим да ту суд нема другог, нема пуно простора сем да одлучи да ће прихватити правни став тужиоца да то треба као што је у укинutoј пресуди или правни став Апелационог суда.

У погледу Зорана из Шапца у вези догађаја у селу Скочић, изведени докази не упућују уште да је он био ту и да је вршио било какве радње, сем што сведок „Алфа“ каже да је тукао све редом, не наводећи кога, где, када, како. Значи она само наводи он је мене пуно пута силовао, пуно ме пута тукао, у Скочићу је тукао све редом, али ни једну радњу ту она није описала, само тако наводи њега, кад спомиње нешто онда наводи то.

У вези догађаја у месту Хамзићи у селу Шетић, иста ситуација као и са овим, мислим такође да није уподобљен оптужни акт, није дат простор суду да утврђује јер у оптужном акту стоји како стоји, како је стајало и до сада. Ја само казујем да је споран број жртава из оптужног акта, нису прецизиране радње, то хоћу рећи. У том смислу сматрам да треба да се одбије тај дио оптужбе и да се сви окривљени ослободе који су за то, оптужницом им стављено на терет, а у вези тога само хоћу да кажем да се број жртава тих 27 са пописа несталих лица, ми овде имамо 10 пронађених и идентификованих лешева, од којих за 6 постоји доказ да је постојала насилна смрт, за остале се не може знати узрок смрти те не видим основа да се неке суде за убиство неких лица, за које се не зна ни да ли су убијени. У вези тога је Апелациони суд упутио да се поново утврди у вези овог препознавања сата, за који кажу да је Зоран Ђурђевић имао након тог догађаја. Сведок „Алфа“ на више питања, одбрана је стварно инсистирала, преко мере коју је уопште суд дозволио, на томе да она опише тај сат. Сведок „Алфа“ зна само да се ради о сату „Сеико пет“, нити може да опише који од модела, „саико пет“ сатова има 270 модела, не може да опише ни који модел, а камоли да каже чак и да је био исти модел који је имао њезин братанац, а камоли да каже по којој карактеристици је она утврдила да је то баш тај сат. Овде смо чули да је још неки окривљени су имали те сатове, она је у ствари видела, колико сам ја схватила, видела сат са металном наруквицом, па претпоставила, знала да је њен братанац имао, па ту одлучила да је то сат њеног братаца, али наравно то не би требало бити довољно суду да на основу тога утврди да је неко убио 27 људи.

У погледу догађаја у селу Малешаћ Зорану из Шапца, па посредно и мом брањенику ставља се на терет сексуално понижавање и силовање и нечовечне радње. У вези нечовечних радњи је Апелациони суд, нечовечних поступања. У вези нечовечног поступања Апелациони суд нас је упутио да се боље мало утврди и детаљније да ли су радње које су се ту догађале представљале нечовечно поступање. Помогла нам је једним делом сведок „Алфа“ јер је у свом исказу изјавила да то што су радили није јој тешко падало и да је чак што више каже јој боље било, каже ништа ми није било тешко да радим,

боље нешто да радим него само да седим и размишљам. Тако да сматрам да те радње у вези тога што су пекли палачинке, храну смо установили да нису спремале, што су радиле неке кућне послове, пекле палачинке, то не бих сврстала у неке радње које су последица нечовечног поступања. А у вези силовања и сексуалног понижавања описаног у оптужном акту, ту стоји да је Зоран из Шапца те радње радио према све три оштећене. При чему ове две се не сећају, не могу да верујем да се само сведок „Алфа“ сећа да су „Бету“ и „Гаму“ неко силовао а оне се не сећају. Не само да се не сећају да их је Зоран из Шапца силовао него и не могу да га препознају у лику мог браћеника. „Бета“ и „Гама“ нису имале мотив да пређуте одређене радње, оне су причале о многим силовањима, о многим недозвољеним радњама окривљених, нису оне имале мотив и разлог да само Зорана из Шапца изузму из својих исказа, нити су имале мотив да све остале препознају а овог овде Зорана Ђурђевића не укажу на њега као извршиоца тих радњи. Оне су се значи сећале свих тих ликова који су радили према њима неке недозвољене радње, а мог браћеника се не сећају. Обзиром да суд није сматрао потребним да овде се поново саслушају „Бета“ и „Гама“, односно да се изврши суочење између њих и „Алфе“ а ове радње све за које се терети мој браћеник су у оптужном акту су учињене према све три, сва та три лица, ја сматрам да у складу са принципом невиности и начелом „in dubio pro reo“ треба да се те сумње у вези контрадикторних исказа да иду на корист окривљеног, нарочито из разлога што овде имамо три сведока, од којих два имају једну тврдњу а трећи има другу.

У погледу оног дела оптужног акта у којем се говори о томе да је од „Алфе“ тражено да пере кржаве ножеве, напомињем само једно, да је на првом саслушању први пута када је то поменула, „Алфа“ је рекла да су свима трима наложено да перу те ножеве и да су ове две биле присутне. Па након њиховог сведочења она мења исказ и каже само она да је то, да је ту била присутна. То указује на неке ствари, на оне ствари које говоримо о поузданости њеног исказа и тако даље. Али поред тога она када говори о Зорану, о том прању ножева каже овако, прво је рекла сутрадан кад ми је дао те кош...онда после тога застала па рекла тај нож крвав да перем и ударио ме. Она је заустила кошуље, кад узмемо у обзир промену исказа па после тога кошуље, кад узмемо у обзир њену мотивацију да оптерети мог браћеника ја сматрам да суд овоме не би требало да поклони веру.

У вези поузданости сведока „Алфа“ било је пуно приче као и у свему осталом, остајем при ономе што сам навела у претходној завршној речи и у жалби, али само ћу напоменути, као што сви знамо она има лични интерес који је од животног значаја за њу, она има четворо деце и опасност да отац те деце заврши овде где су и овде окривљени и свакако је разумљива њена потреба и тежња да изађе тужилаштву у сусрет, али би суд требао имати ово у виду. На то указује и понашање сведока „Алфа“ у току поступка, обзиром, прво у вези оних белешки, ја сматрам да није спорно да их је имала, зато што је сама рекла да их има, што је накнадно изјавила да није, то не мења чињеницу да је тада на саслушању рекла да има. У вези мог браћеника сведок „Алфа“ има специфичан однос, она се узнемирава и видно се узнемирава и ја сам ово писано у завршној речи дала неке цитате из њених исказа, када јој се помене било шта у вези описа Зорана из Шапца у вези описа тог сата који је споран и у вези било чега везаног за Зорана из Шапца, односно овде окривљеног Зорана Ђурђевића још више и одговара на начин који је апсолутно непримерен.

Стога сматрам да би овај суд требао донети ослобађајућу пресуду у односу на мог браћеника зато што нису ван разумне сумње утврђени нити истовестност идентитета мог браћеника са Зораном из Шапца већ је у овом делу постојећа сумња из оне пресуде још више повећана јер због тих препознавања о којима сам понешто рекла овде а није утврђено ни да је Зоран из Шапца извршио радње које се стављају на терет мом браћенику.

У погледу трошкова поступка и завршне речи тужиоца да окривљенима треба у случају да се донесе осуђујућа пресуда ставити у обавезу да сnose трошкове поступка и да они немају извињавајуће околности у вези тога, напомињем да су трошкови поступка енормни у односу на имовно стање било кога од овде окривљених.

У погледу чувања страже коју помиње тужилац и да Срби нису имали ништа против Рома, закључујемо да можда тужилаштво сматра да су се овде окривљени или да је неспорно да би Срби бранили џамију и противили се...

Председник већа: Колегинице морам да Вас мало прекинем, ја Вам нисам одређивала време за давање завршне речи....

Адв.Светлана Бобић: Ја има две реченице и завршавам.

Председник већа: Ми до два и петнест можемо највише да радимо, молим вас уклоните се да вам не бих свима одређивала, беспотребно је сада, мада ми закон даје ту могућност.

Адв.Светлана Бобић: Још три реченице и завршила сам.

Председник већа: Ја вас молим да се не понављате у завршној речи, значи то нарочито се односи на оптужене, уколико се придружујете завршној речи ваших бранилаца да се ипак тако не би понављали, да само кажете.

Адв.Светлана Бобић: Добро, ево завршавам.

Председник већа: Изволите, Ви сте мало дужили колегинице.

Адв.Светлана Бобић: Докази које помиње тужилац нису ни убедљиви ни квалитетни, и у вези описа радњи Апелациони суд је дао своје мишљење. Тужилац не уважава став Апелационог суда али ја молим ово цењено веће да уважи у мери која је разумна. Хвала.

Председник већа:

Бранилац адвокат Светлана Бобић детаљно анализира изведене доказе, указује на оцену изведених доказа, и предлаже да суд услед недостатка доказа ослободи оптуженог Зорана Ђурђевића. Детаљну завршну реч предаје у писаном облику суду.

Бранилац оптужене Ђекић Драгане, адвокат Горан Нинић

Адв.Горан Нинић: Поштовани суде, прво да се изјасним, искрен да будем, не разумем зашто би сада ограничавали време за завршну реч, пошто с обзиром да сам ја буквално последњи, свако је изговорио оно што је хтео и требао да одговори. Ја сам се изјаснио приликом планирања завршне речи да ће ми отприлике требати једно сат, те Вас молим да у том правцу ми омогућите, пошто много тога нисте ми омогућили током овог поступка, да се на тај начин и.....

Председник већа: Јел Вам треба један сат?

Адв.Горан Нинић: Ја се надам да нећу, убрзаћу, покушаћу али Вас молим само да....

Председник већа: Не, ако Вам треба један сат онда ћемо прекинути, нема потребе да настављате.

Адв.Горан Нинић: Без прекидања, ја се надам да ћу до два и петнаест, мислим да...добро, пола сата, у реду, покушаћу.

Одбрана Драгане Ђекић од почетка стоји на становишту да се овде овом оптужницом уопште не суди појединцима, не суди се делу, не суди се злочину, суди се јединици, четничкој добровољачкој јединици. И сад, ја сам се ноћас вратио из Сарајева и још тврђи сам у том убеђењу од њиховог Тужилаштва за ратне злочине да циљ овог оптужења није био да се жртвама, пронађе ко су жртве, колико их је и ко су извршиоци, јел као што видимо ми овде имамо нешто што је супротно кривичном праву, што би рекли у Србији нема тела има дела. Ми имамо 10 тела, имамо оптужницу за 27 убиства. Ви знате да су на списку несталих Рома вођене и три заштићене сведокиње, па се испоставило да су живе. У другим земљама под другим именима али живе. Ја не умањујем, зар је 10 мало. Не умањујем уопште то дешавање тамо, али неке је у једном моменту било потребно да то буде огромно дело, да то буде масакр, а онда ако смо хтели извршиоца, имамо тамо списак јединице, јел ја сам и тврдио и у почетном поступку, да је тужилаштво скинуло списак несталих лица, одређена лица са списка јединице и направило оптужницу, оптужење. Што се тиче извршиоца, па зар нису неспорни, знамо са тог списка да има по полицијском допису два са списка јединице, а ми имамо овде „Рајко“, „Тиша“, „Богдан“, „Раденко“, „Мрки“, „Јаза“, неспорни извршиоци дела. Никога нема овде на отуженичкој клупи. Значи није битно колико је жртва, није битно ко су извршиоци, шта је циљ овога, значи добијамо једну оптужницу која шта ради, проширује кривично правну одговорност, супротно нашим прописима јел сада покушава поново после Холокауста, после седамдесет година, јеврејска заједница да успостави одговорност човека са пушком на торњу у концентрационом логору, јел то није прихваћен међународни став, па и ми овде већ сад имамо ставове и Апелационог и Касационог суда и Уставног суда да оружано лице, наоружано лице у ратним сукобима које активно не учествује не може бити починилац дела. Апсолутно нам проширује и мења, с друге стране постоје неки ставови у вези са нечовечним поступањем које нисмо ми донели, постоји Хашки трибунал који примењује Женевске конвенције и који тачно нам даје дефиницију у дужем временском периоду, у циљу понижавања са тешким последицама по жртву. То су дефиниције нечовечног поступања. Да су овде сведене, да рањена Драгана Ђекић у обе ноге, непокретна, наводно јури „Бету“ која са Трцком се шета, овај „Гаму“ која се са Трцком шета по гостима, јури и бије је пушком. Значи ово суд апсолутно неадекватно реагује на ову оптужницу, јел овде чак и да се докаже све ово што тужилац говори не испуњава основне елементе дела за које су оптужени. Овде суд доста неадекватно сво време, ја разумем да тужилаштво прати тај Фонд за хуманитарно право, који они прослеђују и које колегиница Кљајић сад каже, каже ако ниси био ту ти докажи да ниси био ту. Ти си део јединице, ако ниси ти докажи, ко овде шта доказује. И то је тужилац прихватио, у припремном рочишту имате, он каже они су сви део јединице, ако неко мисли да се није слагао или да није био ту нека узме па нека докаже. Јел то начин на који се суди кривично право, који се подноси оптужница у Србији, ја за то не знам. То до сад није било тако. Мења се институт саизвршилаштва, значи апсолутно, ево ја ћу да подсетим, не сумњам да ово веће врло добро зна, али претходно веће у које исто нисам сумњао да врло добро зна институте кривичног права Републике Србије, је преписало једну несувислу дефиницију саизвршилаштва које је добило од

тужилаштва. Ја никако не бих волео да се тај след настави из простог разлога мог поштовања према већу. Јел, саизвршилаштво у нашим прописима каже да су сви заједно, заједничком одлуком, где сваки битно доприноси, значи не може се неактивношћу, значи мора имати власт на делу, како, шта нам тужилац у оптужници каже за било ког појединца од ових људи, да ли има власт и над једном радњом, и још уз то да се дело не може извршити без њиховог учешћа, да битно утичу на остварење дела, немамо ни један од тих елемената, ја кад кажем да је то инвалидна оптужница, Ви ме опоменете да се не изражавам на тај начин. Ја немам други начин изражавања за такве ствари коју...апсолутно, зашто сам још више утврђен у убеђењу да је једна опасна ствар и да на тај начин овакве оптужнице су опасне. Синоћ сам скинуо са портала „Босна“ извештај са претходног суђења, са претходног суђења где човек, новинар из Босне преноси своја запажања где наравно госпођа из Фонда за хуманитарно право каже сви осуђени су на почетку рата добровољно из Србије отишли у рат у БиХ, сећамо се почетка рата, између осталог и по том агресивном разметању, патриотизму и тобожњој бризи за српски народ преко Дрине. Језиве чињенице утврђене током овог суђења показују шта су заправо ти људи радили тамо и који су били њихови прави мотиви за одлазак у рат. На то, ја морам, бићу непристојан, то су коментари, зашто кажем да су овакве оптужнице опасне. Коментари људи из Босне, негде ћу бити непристојан, али вам читам, цитирам вам, на крају доставићу вам и тај део. „Србијанске психопате и производ њиховог православног неодгоја свака част, остаће записано ваше српско јунаштво у свим књигама историје, бандо четничка, крмци смрдљиви, маму ћу вам курвинску, србијанска багро“. Следећи, има их колико год хоћете, само сам два скинуо „кад тад, сутра ће платити ваши потомци за све што сте чинили, али било је праведно да ви осетите то на властитој кожи, за време Југе убијали сте наше жене и децу, све је изашло на видело, али сте те своје злочине преписивали припадницима других вера и убијали их“. То су реакције на овај, ево ја ћу...колега само мало... ја ћу колега и Вама...

Заменик тужиоца: Молим суд да заштити нас од неких изјава или писама неидентификованих лица која комуницирају ни са судом ни са странкама...не знам....

Председник већа: Колега, молим Вас држите се завршне речи везано за овај предмет.

Адв.Горан Нинић: Молим Вас колегинице, ја се сасвим држим и говорим о квалитету оптужења, и последицама да се дозволи да се по таквим оптужницама овде уопште расправља и начину на који све то се презентира и какве последице има. Према томе у том правцу ја ово као доказ, али није никакав проблем, имате портал „Босна“, имате портал „БА“ имате @.....

Председник већа: Добро, нећемо тако, нећемо на овај начин да полемишемо, молим вас. Наставите.

Адв.Горан Нинић: Не видим разлог зашто сте дозволили колеги да ме прекине, ја се ни са чим што је он рекао нисам сложио, па га нисам ни једном прекинуо, мислим то је још један...

Председник већа: Молим Вас вратите се овде на ову нашу оптужницу у оквиру завршне речи.....

Адв.Горан Нинић: То је још један од начина на који и суд...

Председник већа: Који се тичу Вашег брањеника, ја још ни једном нисам чула да сте споменули Вашег брањеника, молим Вас.

Адв.Горан Нинић: Ја сам Вас замолио...мој брањеник се налази на оптужници, чији квалитет ја оспоравам, као што сте чули са врло, чини ми се рационалним правним разлозима, нападам на институте који овде нису заштићени кривичног права и кривично процесног права, који нисте ни ви као суд, односно Ви као председник већа, нисте омогућили да се утврде чињенице на начин управо одбијањем саслушања, односно имамо једну обавезујућу одлуку Апелационог суда, које није обавезујуће за тужиоца, али колико ја знам је обавезујуће за суд. Мени је јасно да ви као веће имате једну комфорну улогу, овај предмет се неће вама вратити. Како год ви пресудили отићи ће у Апелациони суд и они ће тамо отворити претрес и то ће тамо бити решено, али сматрам да сваки судија треба да стане иза своје одлуке, иза свог имена и презимена и да ваљано и квалитетно образложи оно што ради, макар и у делу кад то касније буде, као што јесте, преиспитивано, поништено, укинато, али свако стане као што је претходно веће стало иза своје одлуке.

Што се Драгане Ђекић тиче, управо да ме колега тужилац није прекинуо, управо је она супротно овоме како сагледавају људи из Фонда за хуманитарно право одлазак људи у добровљце, и у четничке јединице. Она одлази из патриотских разлога да буде медицинска сестра заједно са својим момком, тадашњим. Резултат је погубан по њу, од својих патриотских разлога има ове поступке, од свог момка ни данас нема подршку, да он сведочи знало би се где се у то време налази Драгана Ђекић у сваком моменту, међутим он је одлучио зарад своје безбедности или свога, да се брани ћутањем, па на тај начин је негде определио. Али све то указује на намеру и квалификацију људи који оптужују и колективну одговорност и колективно сврставање свих на једну страну за извршење одређених дела и мотиве због којих долази. Драгани Ђекић, Драгана Ђекић се брани сво време апсолутно истином. Значи она кад каже ја сам претресла, каже јесте ја сам претресла, кад кажу ти си ошишала, она каже јесте ја сам ошишала. Кад каже нисам била, онда није била, ни једну једину реченицу лажи овде није рекла. Она се ставља у контекст извршења рушења цамије. Да су рушили цамију крапом и лопатом ја би разумео који је њен удео у рушењу, она има 17 година, то се стално заборавља, значи девојчица од 17 година, обележена на рукаву црвеним крстом, јако видљива и јако упадљива. Плавуша, женско, на ратишту, једина, ко то може да не примети. Нико. Значи нема је нигде. Којом радњом она може да допринесе рушењу цамије, да није можда донела одлуку, да није можда не знам шта радила. Поред тога што тврди и није ту у том момент. Зашто није ту? Зато што она враћајући се, она претреса да, и онда ово сад што ви мени кажете и ово, ово је тужилачка и Фондова реакција на пресуду Апелационог суда, чим је укинато кривично дело, ово је толико више плувања по пресуди једног државног органа, да Ви сад мене сузбијате што ја кажем шта мислим о раду Тужилаштва за ратне злочине, нећу Вам, ово Ви врло добро знате какве су биле рекације Апелационог суда где кажу расистички ставови Апелационог суда у предмету „Скочић“, то не делује увредљиво, то је сасвим у реду, а кад ја кажем да имамо инвалидну оптужницу онда то није у реду.

Кад сам ја опомињан у овом поступку. Код судије Растка Поповића оног момента кад питам шта ради „Алфа“ пре рата. Судија као ватром, не дозвољава питање. И у моменту кад „Алфа“ има онај свој бележник и списак. Зашто? Зато што нама вештак утврди да „Алфа“ није манипулативна личност, јел тако. А онда имамо ситуацију да се она пре рата професионално бави, по сведочењима „Бете“ просјачењем и гатањем. А знате ли Ви и једну манипулативнију радњу од просјачења и гатања, да се не понављамо, њеној

високој мотивисаности за овај предмет. Она у овом предмету лаже почетак и крај, јер „Бета“ каже тетка се сама предала па је била у кабинџи, значи није ни била у дворишту. Ви то имате на транскрипту. А лаже и крај кад каже да Јеремић није ту. Па јел треба да јој верујемо у ту средину? Ја јој не верујем ништа, јер се показало да ништа од тога није тачно, као што ни полицајцима који су били овде, који су утврђивали њен идентитет и који су вршили притисак, који су допуњавали исказ како је наравно, није ту ни једна полицајац самостално ништа урадио, све је било по налогу тужилаштва. И зато и није имало сврхе питати те људе шта су они радили, ништа они о томе нису одлучили. Тужилаштво их слало са сликама, тужилаштво их је слало са, тужилаштво их је слало да прикупе те доказе које тужилашству требају. Ја ни једног момента не тврдим да ти људи тамо нису побијени, ја не знам то, ових десет људи којих је утврђено су неспорно мртви, ја не знам ни ко је то урадио. Али знам сигурно да нема доказа да је и један од ових, не и један, нећу ни тако да кажем, има ту један виши судија од свих нас и он је већ пресудио неке случајеве у вези са кривицама. Људи који су били у томе. А онда товарити овим осталима, саглашавање са радњама, замислите да је Зоран Алић или Драгана Ђекић који имају по 17 година доносе било какву одлуку или учествују у било ком облику борбеног дејства, да не причам о

Још једну чињеницу бих истакао, а то је, можда вам то предуго буде било, ја сам једином сведоку тужилаштва којем сам веровао искрено то је Зијо Рибџић. Дечко који је препатио, који је био озбиљна жртва и који има своја сећања једина, искрена, немотивисана, без ичега. У једном моменту ми се тај исказ Зије Рибџића разишао са исказом Драгане Ђекић, за који исто тако верујем да је истинит, немотивисан, онако како је био. О чему се ради? Ви знате да је постојала тамо девојка Дина Карић, која је била плавуша, која је настрадала, о коме нико овде није хтео да прича, и која није била предмет тужилачке опсервације, јер она је најгоре настрадала, она је погинула. Ове су прошле одређену патњу и сасвим је у реду да тај који је нанео ту патњу да одговара, али она је погинула, то тужилаштво уопште није узело у обзир ни ко ју је убио, ни како је убио, ни зашто је та девојка страдала. Углавном, она је поред Симе Богдановића имала то неко име Драгана, имамо из више списака, описује се као девојка који носи маскирно одело, која има бели опасач, која има пиштољ за појасом, Зоран Алић у једном моменту у истрази приликом рушења те џамије каже па и Дина је била с нама, значи тог дана борави на подручју Скочића, била је са јединицом. Зијо Рибџић описује била је Драгана, онако мало дебља, бјела, онако и како он то фино каже, како се сећа, имала је опасач, бели опасач, пиштољ, маскирну униформу и стално су је звали Драгана де помери џип тамо, де помери џип овамо. Зна се да тај Симин џип није могла померати Драгана Ђекић, него Драгана која је у то време била тамо и то се сасвим поклапа даље са причом из транскрипата у коме се каже да је, јер је невероватно да „Гама“ каже „Драгана ме претресла“ јер то се дешава у четири поподне тај претрес. Овде се чињенице померају па изгледа као да је то један континуиран след. Не, у четири поподне се дешава претрес, у пола осам кад је Дневник су дешавања у Скочићу. Значи, „Гама“ каже: „С нама је изашла једна плава девојка“. Немогуће је да ако је Драгана у четири претресла да она не зна да је изашла са камионом иста та Драгана, него да је изашла једна плава девојка и њих двојица, Богдан и не знам ко. Значи, ја апсолутно, ето у то, шта је доказ томе? Па Зијо Рибџић је отишао на препознавање у ЦЗ, било је шест девојака које ни по чему не личе на Драгану, чак сам ставио примедбу колеги Дилпарићу јер ни једна није имала ни плаву косу и он је није препознао. Кад је препознао? Препознао је овде у судници кад се окренуо и међу свим видео на оптуженичкој клупи па реко „Ево то је Драгана“. Апсолутно, оваква оптужница, ја ћу наравно у неком свом даљем писанију образложити све ово ближе и подробније о чему се овде започео да говорим јер овај предмет доста дуго траје и даје доста материјала

браниоцима, односно не треба дозволити овакво поступање по оваквим оптужницама јер нам свима нама, а бојим се и нашим иза нас оставља једну љагу, жиг, печат који нисмо заслужили јер ови људи овде нису ту зато што су нешто учинили, они су поражена снага у овом рату претходном и Фонд, односно финансијери Фонда преко Тужилаштва за ратне злочине наплаћује то и установљава историјске чињенице које нису историјске и то је онај део који није правни овде, а то се не може сакрити конструкцијама, потплаћивањем сведока, подмићивањем, измишљањем чињеница и тако даље. То је онај део општи. Драгану Ђекић ни у једном елементу кривичног дела не видим. Из тог разлога тражим да је правда да буде ослобођена јер замислите конструкцију да се она сагласила са силовањем свог дечка који је оптужен у то време. То је формулација која се користи. Значи, не постоји ни један елемент, ни једна радња која указује, која има кривично-правни карактер. Ето толико.

Председник већа: Ви предлагете?

Адв. Горан Нинић: Ослобађајућу, то сам Вам рекао.

Председник већа: Ослобађајућу.

Бранилац - адвокат Горан Нинић истиче да се овде не суди појединцима него добровољачкој јединици. Сматра да нема доказа, односно да нема ниједног елемента кривичног дела и предлаже да се оптужена Ђекић Драгана ослободи од кривичне одговорности. Све у осталом делу како је то евидентирано аудио техником овога суда.

Пошто ми данас евидентно не можемо да стигнемо да узмемо од оптужених завршне речи, овако, да чујем колико ћете отприлике колико ће трајати ваше завршне речи?

Заменик тужиоца: Треба ми одговор на неке наводе одбране, једно три минута.

Председник већа: Само прво да ја завршим овај други део па онда ћете Ви одговор на ове наводе бранилаца.

Ђурђевићу, колико ће Вама трајати завршна реч?

Окр. Зоран Ђурђевић: Па не знам.

Председник већа: Отприлике?

Окр. Зоран Ђурђевић: Два-три сата.

Председник већа: Два-три сата. Добро.

Окр. Зоран Ђурђевић: Можда и четири.

Председник већа: Добро. Гаврић Томислав, колико ће Вама?

Опт. Томислав Гаврић: Па, два минута.

Председник већа: Два минута. Реците ми Шевић Ђорђе, хоћете Ви нешто изјашњавати се поводом завршне речи?

Опт. Ђорђе Шевић: Две реченице само.

Председник већа: Добро. Алић Зоран?

Опт. Зоран Алић: Око 12 минута.

Председник већа: 12, добро. Ђекић Драгана?

Опт. Драгана Ђекић: 15-20 минута.

Председник већа: Добро. Овако, ми ћемо одредити један други термин али Ви сада пре него што ја.. кога нисам? Дамира Богдановића, да. Изволите. Десетак минута, добро.

Изволите тужиоче, хоћете да одговорите на ове наводе.

Заменик тужиоца: Хтео бих само укратко да се осврнем на наводе колега бранилаца и то ће трајати, дакле, врло кратко.

Адв. Горан Нинић: Ја не знам по којој одредби ЗКП-а након завршне речи бранилаца и одбране тужилац има право на било какву реплику, то ћете морати исто да нам образложите. Ово је још једно од злоупотреба права, односно неравноправности странака.

Председник већа: Браниоче, одмах ћу Вас исправити.

Заменик тужиоца: Ако погледате колега...

Председник већа: Молим вас, према члану 412 ЗКП-а тужилац и оштећени или његов законски заступник или пуномоћник имају право да одговоре на завршне речи браниоца и оптуженог, а бранилац и оптужени имају право да се осврну на те одговоре. Изволите.

Заменик тужиоца: У вези са радњом кривичног дела нечовечног поступања која се помиње у одбрани коју је за свог браћеника дао колега Милосављевић Саша као...

Председник већа: Само мало гласније, ништа се не чујете.

Заменик тужиоца: У вези са радњом кривичног дела нечовечно поступање која се посебно помиње у одбрани колеге адвоката Милосављевић Саше за свог браћеника Богдановић Дамира указујем да описану радњу нечовечног поступања која се односи на чишћење просторија, праће одеће оптужених, спремање хране и томе слично која траје непримерено дуго више месеци у ситуацији када су њима најближи њихови побијени и у ситуацији када су свакодневно од више њих и овде оптужених силоване, у ситуацији чињеница 13 и 15 година заштићених сведокиња, та радња нечовечног поступања описана представља тешку повреду људског достојанства. Да недостаје описана радња кривичног

дела за његовог брањеника Шевић Ђорђа указао је овде колега адвокат Синиша Симић, ја бих рекао следеће, реч је о саизвршилачкој радњи, о акцији војној, војној акцији једне јединице где њени наоружани припадници овде оптужени међу њима и оптужени Шевић Ђорђе учествују у тој акцији. Та војна акција подразумева да један део јединице непосредно извршава одређени задатак овде од почетка, дакле, рушење цамије, а онда после одвођење Рома до јаме Шетићи, односно оштећених до села Малеших, то је све једна јединствена акција која у себи садржи да један део припадника...

Председник већа: Молим вас тише, молим вас, тише.

Заменик тужиоца: Ради чин рушења, други део припадника јединице чува стражу обезбеђујући да се изврши та радња рушења цамије и све остале друге радње. То је, дакле, заједничка, у томе јесте смисао и садржај речи саглашавајући се са предузетим радњама једни других из те јединице. Тај чин није могуће извршити појединачно, него само као акцију, војну акцију јединице. То би у том смислу чувања страже био и одговор на завршну реч колегинице Кузовић Јасминке, а апострофирао бих само једну овде чињеницу где је колегиница изнела да је цев ручног бацача 105 килограма. Значи, то је немогуће, то није тачно. Ручни бацач је наоружање једног војника кога по правилу службе опслужује један војник и ручни бацач постоји различите врсте и тежине, почев од оних лаких од 12 килограма, дакле све укупно, па до 60 килограма оне које опслужује један војник и дакле, очигледно да је реч када је оштећена сведокиња „Алфа“ говорила о томе, дакле, реч је о том оружју.

Председник већа: Тужиоче, морам да Вас прекинем. Наставићемо са давањем завршних речи, немамо времена.

Заменик тужиоца: Ево две реченице и завршавам. Што се тиче, на крају бих се осврнуо на дату одбрану колеге Нинић Горана, каже „нема тела, нема дела“ или у том смислу. Указујем на пресуду Врховног суда Србије који је у предмету „Вучковић“ реч је о правоснажној пресуди, заузео став да код кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 где није извршена идентификација погинулих, није утврђено име и презиме, не представља мањкавост пресуде из простог разлога што кривично дело има за заштиту цивилна лица као таква, а не лице са именом и презименом као такво. И још само једну ствар за коју сматрам да јако важна, каже, да Тужилаштво се није бавило једном од оштећених која је и погинула, у Малешиху убијена и тако даље, то је реч о Дини. Ако је хтео, а могао је, у предмету постоји поступак истраге где се види лепо да је Тужилаштво се бавило тиме, тако да не видим разлог као ни ово претходно о чему је он говорио нападајући рад Тужилаштва као такав зашто то чини, хвала, толико.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Данашњи главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

02. јуни 2015. године у 13,30.

Дакле, наставак завршних речи је 02. јуна у 13,30, судница број 1, највероватније судница број 1, тада ћемо имати слободно.

Довршено у 14,15.

Записничар

Председник већа-судија

ВРЗ 1109